

Službeni list

Europske unije

C 52

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

22. veljače 2014.

Obavijest br.

Sadržaj

Stranica

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 52/01 Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* SL C 45, 15.2.2014. 1

Sud

2014/C 52/02 Polaganje prisege novih članova Suda 2

2014/C 52/03 Odluke koje je donio Sud na općoj sjednici od 5. studenoga 2013. 2

2014/C 52/04 Popisi koji služe za određivanje sastava sudskih vijeća 3

Opći sud

2014/C 52/05 Polaganje prisege novog suca Općeg suda 4

HR

Cijena:
4 EUR

(Nastavlja se na sljedećoj stranici)

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 52/06	Spojeni predmeti C-239/11 P, C-489/11 P i C-498/11 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2013. — Siemens AG (C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (C-489/11 P), Toshiba Corp. (C-498/11 P) Siemens AG protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazum — Tržište projekata koji se odnose na plinom izolirane sklopne uređaje — Podjela tržišta — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Dokaz povrede — Jedinstvena i trajna povreda — Iskrivljavanje dokaza — Dokažna snaga izjava koje su u suprotnosti s interesima deklaranta — Novčane kazne — Početni iznos — Referentna godina — Multiplikator odvrćajućeg učinka — Neograničena nadležnost — Jednako postupanje — Prava na obranu — Obveza obrazlaganja) 5	5
2014/C 52/07	Predmet C-281/11: Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Ograničena uporaba genetski modificiranih mikroorganizama — Direktiva 2009/41/EZ — Neispravno i nepotpuno prenošenje) 5	5
2014/C 52/08	Predmet C-500/11: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku High Court of Justice Queen's Bench Division (Upravni sud) — Ujedinjena Kraljevina) — The Queen, Fruition Po Limited protiv Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 2200/96 — Uredba (EZ) br. 1432/2003 — Poljoprivreda — Zajedničko uređenje tržišta — Voće i povrće — Organizacije proizvođača — Uvjeti za priznavanje od strane nacionalnih tijela — Stavljanje na raspolaganje tehničkih sredstava nužnih za skladištenje, pakiranje i trgovanje proizvodima — Obveza organizacije, u slučaju delegiranja zadataka na treća društva, da provodi kontrolu nad tim društvima) 6	6
2014/C 52/09	Predmet C-9/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de commerce de Verviers — Belgija) — Corman-Collins SA protiv La Maison du Whisky SA (Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 2. — Članak 5. stavak 1. podstavci (a) i (b) — Posebna nadležnost u stvarima koje se odnose na ugovore — Pojmovi „kupo prodaja robe” i „pružanje usluga” — Ugovor o distribuciji robe) 6	6
2014/C 52/10	Predmet C-10/12 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. — Transnational Company „Kazchrome” AO, ENRC Marketing AG protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Euroalliages (Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 172/2008 — Uvoz ferosilicija iz Kine, Egipta, Kazahstana, Makedonije i Rusije — Parcijalna privremena revizija — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 3. stavak 7. — Poznati čimbenici — Šteta za industriju Unije — Uzročna veza) 7	7
2014/C 52/11	Predmet C-84/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Verwaltungsgericht Berlin — Njemačka) — Rahmanian Koushkaki protiv Savezne Republike Njemačke (Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 810/2009 — Članak 21. stavak 1., članak 32. stavak 1. i članak 35. stavak 6. — Postupci i uvjeti za izdavanje jedinstvenih viza — Obveza izdavanja vize — Procjena rizika nezakonitog useljavanja — Namjera podnositelja da napusti područje država članica prije isteka zatražene vize — Opravdana sumnja — Margina prosudbe nadležnih tijela) 7	7

2014/C 52/12	Predmet C-116/12: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Dioikitiko Protodikeio Serron — Grčka) — Ioannis Christodolou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou AE protiv Elliniko Dimosio (Carinska vrijednost — Roba izvezena u treće zemlje — Izvozne subvencije — Prerada u trećim zemljama koja se ne smatra bitnom — Ponovni izvoz robe u područje Europske unije — Određivanje carinske vrijednosti — Transakcijska vrijednost) 8	8
2014/C 52/13	Predmet C-174/12: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien — Austrija) — Alfred Hirmann protiv Immofinanz AG (Prethodno pitanje — Pravo društava — Druga direktiva 77/91/EEZ — Odgovornost dioničkog društva za povredu obveze objavljivanja — Netočnost informacija sadržanih u osnovnom prospektu — Doseg odgovornosti — Propisi države članice koji predviđaju naknadu cijene koju je stjecatelj platio za kupnju dionica) 9	9
2014/C 52/14	Predmet C-202/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Gerechtshof 's-Gravenhage — Nizozemska) — Innweb BV protiv Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV (Direktiva 96/9/EZ — Pravna zaštita baza podataka — Članak 7. stavci 1. i 5. — Pravo sui generis stvaratelja baze podataka — Pojam „ponovnog korištenja” — Znatian dio sadržaja baze podataka — Namjenski metapretraživač) 10	10
2014/C 52/15	Predmet C-209/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshofa — Njemačka) — Walter Endress protiv Allianz Lebensversicherungs AG (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktive 90/619/EEZ i 92/96/EEZ — Izravno životno osiguranje — Pravo na otkaz — Neobavješćavanje o uvjetima korištenja tim pravom — Prestanak prava na otkaz godinu dana nakon uplate prve premije — Usklađenost s direktivama 90/619/EEZ i 92/96/EEZ) 10	10
2014/C 52/16	Spojeni predmeti C-241/12 i C-242/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od (datum) 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank te Rotterdam — Nizozemska) — kazneni postupak protiv Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12) (Okoliš — Otpad — Pojam — Direktiva 2006/12/EZ — Pošiljke otpada — Obavješćavanje nadležnih nacionalnih tijela — Uredba (EEZ) br. 259/93 — Postojanje radnje, namjere ili obveze odbacivanja stvari ili predmeta) 11	11
2014/C 52/17	Predmet C-262/12: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Francuska) — Association Vent De Colère! Fédération nationale i dr. protiv Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Zahtjev za prethodnu odluku — Državna potpora — Pojam intervencije države ili intervencije putem državnih sredstava — Električna energija iz vjetra — Obveza otkupa po cijeni višoj od tržišne — Potpuna naknada — Doprinosi koje duguju krajnji kupci električne energije) 11	11
2014/C 52/18	Predmet C-267/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation — Francuska) — Frédéric Hay protiv Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres (Direktiva Vijeća 2000/78/EZ — Jednako postupanje — Kolektivni ugovor koji ograničava povlastice u pogledu plaće i radnih uvjeta na zaposlenike koji sklapaju brak — Isključenje partnera koji su sklopili PACS — Diskriminacija na temelju spolne orijentacije) 12	12

2014/C 52/19	Predmet C-274/12 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. — Telefónica SA protiv Europske komisije (Žalba — Tužba za poništenje — Članak 263. stavak 4. UFEU-a — Pravo na pravno sredstvo — Procesna legitimacija — Fizičke ili pravne osobe — Akt koji se osobno odnosi na njih — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Odluka kojom se sustav državnih potpora proglašava nespojivim sa zajedničkim tržištem — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu)	12
2014/C 52/20	Predmet C-279/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Upper Tribunal — Ujedinjena Kraljevina) — Fish Legal, Emily Shirley protiv The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku — Arhuška konvencija — Direktiva 2003/4/EZ — Javni pristup informacijama o okolišu — Područje primjene — Pojam „tijela javne vlasti” — Poduzeća za vodoopskrbu i odvodnju — Privatizacija vodnog sektora u Engleskoj i Walesu)	13
2014/C 52/21	Predmet C-281/12: Presuda Suda (šesto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Zahtjev za prethodnu odluku — 3586/Zaštita potrošača — 58689/Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta prema potrošaču — Direktiva 2005/29/EZ — Članak 6. stavak 1. — Pojam „zavaravajuće radnje” — Kumulativni učinak uvjeta navedenih u predmetnoj odredbi)	13
2014/C 52/22	Predmet C-292/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tartu Ringkonnakohus — Estonija) — Ragn-Sells AS protiv Sillamäe Linnavalitsus (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/98/EZ — Gospodarenje otpadom — Članak 16. stavak 3. — Načelo blizine — Uredba (EZ) br. 1013/2006 — Pošiljke otpada — Miješani komunalni otpad — Industrijski i građevinski otpad — Postupak dodjele koncesije za usluge skupljanja i prijevoza otpada nastalog na području lokalne jedinice — Obveza budućeg koncesionara da skupljeni otpad prevozi do postrojenja za obradu koje je odredio davatelj koncesije — Najbliža pogodna postrojenja za obradu)	14
2014/C 52/23	Predmet C-303/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal de première instance de Liège — Belgija) — Guido Imfeld, Nathalie Garcet protiv Belgijske države (Sloboda poslovnog nastana — Jednako postupanje — Porezi na dohodak — Zakonodavstvo s ciljem izbjegavanja dvostrukog oporezivanja — Dohoci ostvareni u državi različitoj od države rezidentnosti — Metoda izuzeća s progresijom u državi rezidentnosti — Djelomično uzimanje u obzir osobne i obiteljske situacije — Gubitak određenih poreznih olakšica vezanih za osobnu i obiteljsku situaciju radnika)	15
2014/C 52/24	Predmet C-327/12: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture protiv Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa (Članci 101., 102. i 106. UFEU-a — Javni poduzetnici i poduzetnici kojima države članice dodjeljuju posebna ili isključiva prava — Poduzetnici kojima je povjereno pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa — Pojmovi — Tijela zadužena za provjeru i potvrđivanje ispunjavaju li poduzetnici koji izvršavaju javne radove uvjete propisane zakonom — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Ograničenje — Opravdanje — Zaštita korisnikâ usluga — Kvaliteta usluga potvrđivanja)	15
2014/C 52/25	Predmet C-361/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Napoli — Italija) — Carmela Carratù protiv Poste Italiane SpA (Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja” — Nacionalni propis koji predviđa sustav naknade štete u slučaju nezakonitog utvrđivanja određenog trajanja ugovora o radu, koji se razlikuje od onog koji se primjenjuje zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme)	16

2014/C 52/26	Predmet C-362/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom — Ujedinjena Kraljevina) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation protiv Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Sudska zaštita — Načelo djelotvornosti — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Povrat stečenog bez osnove — Pravna sredstva — Nacionalno zakonodavstvo — Skraćivanje roka zastare za podnošenje pravnih sredstava bez prethodnog upozorenja i s retroaktivnim učinkom) 16	16
2014/C 52/27	Predmet C-411/12: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Talijanske Republike (Povreda obveze države članice — Državne potpore — Povlaštena cijena struje — Odluka 2011/746/EU — Potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Povrat — Neprimjena u određenom roku) 17	17
2014/C 52/28	Predmet C-425/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal) — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA protiv Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (Postupak sklapanja ugovora o javnoj nabavi u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru — Direktiva 93/38/EEZ — Neprenošenje u nacionalno pravo — Mogućnost za državu da se poziva na tu direktivu protiv subjekta koji ima koncesiju za obavljanje javne službe u slučaju kada taj akt nije prenesen u nacionalno pravo) 17	17
2014/C 52/29	Predmet C-437/12: Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechthshof te 's-Hertogenbosch — Nizozemska) — u postupku koji je pokrenuo X (Nacionalni porezi — Članak 110. UFEU-a — Porez na registraciju motornog vozila — Slični domaći proizvodi — Neutralnost poreza između uvezenih rabljenih automobila i sličnih vozila koja se već nalaze na nacionalnom tržištu) 18	18
2014/C 52/30	Predmet C-443/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) — Ujedinjena Kraljevina) — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd protiv Sanofija (Lijekovi za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. — Uvjeti za dobivanje te svjedodžbe — Uzastopna stavljanja u promet dvaju lijekova koji djelomično ili u potpunosti sadrže isti aktivni sastojak — Mješavina aktivnih sastojaka od kojih se jedan već nalazi u prometu u obliku lijeka s jedinim aktivnim sastojkom — Mogućnost dobivanja više svjedodžbi na osnovi istog patenta i dvaju odobrenja za stavljanje u promet) 18	18
2014/C 52/31	Predmet C-445/12 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. prosinca 2013. — Rivella International AG protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (Žalba — Žig Zajednice — Figurativni žig koji sadrži verbalni element „BASKAYA” — Prigovor — Bilateralna konvencija — Područje države nečlanice — Pojam stvarne uporabe) 19	19
2014/C 52/32	Predmet C-452/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Krefeld — Njemačka) — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd protiv Inter-Zuid Transport BV (Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članci 27., 33. i 71. — Litispencija — Priznavanje i izvršenje odluka — Konvencija o ugovoru o međunarodnom prijevozu robe cestom (CMR) — Članak 31. stavak 2. — Pravila o istodobnosti — Regresna tužba — Negativna deklaratorna tužba — Negativna deklaratorna presuda) 19	19
2014/C 52/33	Predmet C-484/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank 's Gravenhage — Nizozemska) — Georgetown University protiv Octrooiencentrum Nederland, koji djeluje pod nazivom NL Octrooiencentrum (Lijekovi za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. — Uvjeti za dobivanje te svjedodžbe — Mogućnost dobivanja više svjedodžbi o dodatnoj zaštiti na osnovi istog patenta) 20	20

2014/C 52/34	Predmet C-495/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koju je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber), Ujedinjena Kraljevina) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs protiv The Bridgeport and West Dorset Golf Club Limited (Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Članak 132. stavak 1. točka (m) — Pružanje usluga usko povezanih sa sportom — Pristup igralištu za golf — Posjetitelji koji nisu članovi golfškoga kluba koji plaćaju naknadu za pristup terenu za igranje golfa („green fee”) — Neodobravanje izuzeća — Članak 133. stavak 1. točka (d) — Članak 134. točka (b) — Dodatni prihodi) 20	20
2014/C 52/35	Predmet C-563/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kúria — Mađarska) — BDV Hungary Trading Kft (u likvidaciji) protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 146. — Izuzeća po izvozu — Članak 131. — Uvjeti koje određuju države članice — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje da roba namijenjena izvozu mora napustiti carinsko područje Europske unije u roku od 90 dana od isporuke) 21	21
2014/C 52/36	Predmet C-586/12 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. prosinca 2013. — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Nizozemsko tržište cestovnog bitumena — Određivanje bruto cijene cestovnog bitumena — Određivanje sniženja cijene graditeljima cesta — Dokaz — Načelo jednakog postupanja — Puna nadležnost — Proporcionalnost novčane kazne — Kontrola Suda) 21	21
2014/C 52/37	Predmet C-524/12 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 14. studenoga 2013. — TeamBank AG Nürnberg protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Fercredit Servizi Finanziari SpA (Žalba — Žig Zajednice — Figurativni žig f@ir Credit — Prigovor nositelja figurativnog žiga Zajednice FERREDIT — Odbijanje registracije) 22	22
2014/C 52/38	Predmet C-534/12 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 5. prosinca 2013. — Luigi Marcuccio protiv Europske komisije (Žalba — Prijedlog za ponavljanje postupka — Rješenje Općeg suda Europske unije kojim se prijedlog proglašava nedopuštenim — Raspoređivanje — Ponovno raspoređivanje izaslanstva u Luandi (Angola) u Brisel (Belgija) — Odluka o pakiranju i selidbi osobnih predmeta tužitelja u njegovoj odsutnosti — Posljedice kasnije odluke Općeg suda) 22	22
2014/C 52/39	Predmet C-50/13: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Aosta — Italija) — Rocco Papalia protiv Comune di Aosta (Prethodno pitanje — Članak 99. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Odredba 5. Okvirnog sporazuma o ugovorima o radu na određeno vrijeme — Javni sektor — Uzastopni ugovori — Zloraba — Naknada štete — Uvjeti za naknadu štete u slučaju nezakonitog ugovaranja određenog trajanja ugovora o radu — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti) 23	23
2014/C 52/40	Predmet C-159/13 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 12. prosinca 2013. — Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Jacson of Scandinavia AB („Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Verbalni žig JACKSON SHOES — Zahtjev za proglašenje žiga ništavim koji je podnio nositelj nacionalnog trgovačkog znaka Jacson of Scandinavia AB — Proglašenje ništavosti — Očita nedopuštenost”) 23	23

2014/C 52/41	Predmet C-224/13: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 7. studenoga 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunale di Cagliari — Italija) — kazneni postupak protiv Sergia Alfonsa Lorraina (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Temeljna prava — Prekomjerna duljina kaznenog postupka — Prekid kaznenog postupka, na neodređeno vrijeme, u slučaju bolesti optuženika koja ga onemogućuje da svjesno sudjeluje u postupku — Neizlječiva bolest optuženika — Neprovođenje prava Unije — Očita nenadležnost Suda) 23	23
2014/C 52/42	Predmet C-355/13: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italija) — Umbra Packaging srl protiv Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia (Prethodno pitanje — Poslovník Suda — Članak 53. stavak 2. i članak 99. — Odgovor na pitanje koji se može jasno izvesti iz sudske prakse — Očito nedopušten zahtjev — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ (Direktiva o ovlaštenju) — Članak 3. — Uvođenje administrativne pristojbe kod ugovora o telefonskoj pretplati — Pristojba koja nije primijenjena u slučaju pretplatničke telefonske kartice — Članak 102. UFEU-a) 24	24
2014/C 52/43	Predmet C-304/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2013. uputio Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș protiv Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș 24	24
2014/C 52/44	Predmet C-469/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2013. uputio Tribunale di Verona (Italija) — Shamim Tahir protiv Ministero dell'Interno i Questura di Verona 25	25
2014/C 52/45	Predmet C-568/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2013. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze protiv Data Medical Service srl 25	25
2014/C 52/46	Predmet C-592/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenog 2013. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico protiv Ediltecnica SpA 26	26
2014/C 52/47	Predmet C-600/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenog 2013. uputio Giudice di pace di Matera (Italija) — Intelcom Service Ltd protiv Vincenzo Mario Marvulli 26	26
2014/C 52/48	Predmet C-611/13 P: Žalba koju su 26. studenoga 2013. podnijeli Hansa Metallwerke AG i dr. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 16. rujna 2013. donesene u predmetu T-375/10, Hansa Metallwerke AG i dr. protiv Europske komisije 26	26
2014/C 52/49	Predmet C-613/13 P: Žalba koju je 26. studenoga 2013. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u spojenim predmetima T-379/10 i T-381/10: Keramag Keramische Werke AG i dr., Sanitec Europe Oy protiv Europske komisije 27	27
2014/C 52/50	Predmet C-636/13 P: Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Roca Sanitario, S.A. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u predmetu T-408/10, Roca Sanitario protiv Komisije 28	28
2014/C 52/51	Predmet C-637/13 P: Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Laufen Austria AG protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u predmetu T-411/10, Laufen Austria protiv Komisije 28	28

2014/C 52/52	Predmet C-638/13 P: Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Roca protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u predmetu T-412/10, Roca protiv Komisije	29
2014/C 52/53	Predmet C-643/13 P: Žalba koju su 4. prosinca 2013. podnijeli Melkveebedrijf Overenk BV i dr. protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2013. u predmetu T-540/11, Melkveebedrijf Overenk i dr. protiv Komisije	29
2014/C 52/54	Predmet C-670/13 P: Žalba koju je 13. prosinca 2013. podnio The Cartoon Network, Inc. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 2. listopada 2013. u predmetu T-285/12: The Cartoon Network, Inc. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	29
2014/C 52/55	Predmet C-677/13: Tužba podnesena 18. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Helenske Republike	30
2014/C 52/56	Predmet C-679/13: Tužba podnesena 19. prosinca 2013. — Europski parlament protiv Vijeća Europske unije	31
2014/C 52/57	Predmet C-683/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2013. uputio Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugal) — Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA i dr. protiv Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)	31
2014/C 52/58	Predmet C-7/14 P: Žalba koju je 10. siječnja 2014. podnijelo društvo Handelsgesellschaft International mbH & Co KG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 12. studenoga 2013. donesene u predmetu T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG protiv Europske komisije	32

Opći sud

2014/C 52/59	Predmet T-385/11: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — BP Products North America p protiv Vijeća („Damping — Subvencije — Uvoz biodizela podrijetlom iz Sjedinjenih Država — Izbjegavanje mjera — Članak 13. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Članak 23. Uredbe (EZ) br. 597/2009 — Slični malo modificirani proizvodi — Pravna sigurnost — Zloporaba ovlasti — Očite pogreške u ocjeni — Obveza obrazloženja — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave”)	33
2014/C 52/60	Predmet T-528/11: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Aloe Vera of America protiv OHIM-a — Detimos (FOREVER) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za figurativni žig Zajednice FOREVER — Raniji nacionalni figurativni žig 4 EVER — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009”)	33
2014/C 52/61	Predmet T-95/12 P: Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2014. — Stols protiv Vijeća (Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća u 2007. — Odluka o nepromaknuću tužitelja u razred AST 11 — Usporedba zasluga — Sudski nadzor očite pogreške u ocjeni)	34
2014/C 52/62	Predmet T-149/12: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Investronica protiv OHIM-a — Olympus Imaging (MICRO) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Zahtjev za figurativni žig Zajednice MICRO — Raniji nacionalni figurativni žig micro — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ovlast za izmjenu”)	34

2014/C 52/63	Predmet T-279/12: Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2014. — SICOM protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Pomoć u hrani — Dostava repičinog ulja Gvineji — Neispunjenje ugovora — Zastara”)	34
2014/C 52/64	Predmet T-304/12: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Message Management protiv OHIM-a — Absacker (ABSACKER of Germany) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Zahtjev za figurativni žig Zajednice ABSACKER of Germany — Raniji nacionalni figurativni žig ABSACKER — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	35
2014/C 52/65	Predmet T-383/12: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Ferienhäuser zum See protiv OHIM-a — Sunparks Groep (Sun Park Holidays) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za figurativni žig Zajednice Sun Park Holidays — Raniji figurativni žig Zajednice Sunparks Holiday Parks — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	35
2014/C 52/66	Predmet T-433/12: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Steiff protiv OHIM-a (Metalna zakovica u središnjem dijelu uha plišane igračke) („Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od metalne zakovice pričvršćene za središnji dio uha plišane igračke — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	35
2014/C 52/67	Predmet T-434/12: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Steiff protiv OHIM-a (Etiketa s metalnom zakovicom u središnjem dijelu uha plišane igračke) („Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od etikete zakovicom pričvršćene za središnji dio uha plišane igračke — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	36
2014/C 52/68	Predmet T-475/12: Presuda Općeg suda od 13. siječnja 2014. — LaserSoft Imaging protiv OHIM-a („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice WorkflowPilot — Apsolutni razlozi za odbijanje — Deskriptivni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	36
2014/C 52/69	Predmet T-538/12: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Optilingua protiv OHIM-a — Esposito (ALPHATRAD) („Žig Zajednice — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Zajednice ALPHATRAD — Stvarna uporaba žiga — Važnost uporabe — Članak 15. stavak 1. podstavak 2. točka (a) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	36
2014/C 52/70	Predmet T-385/13 P: Rješenje Općeg suda 19. prosinca 2013. — Marcuccio protiv Komisije (Žalba — Javna služba — Odbacivanje tužbe u prvom stupnju zbog očite nedopuštenosti — Različitost tužbe podnesene telefaksom i naknadno podnesenog originala — Nepravodobno podnošenje originala — Nepravodobna tužba — Očito neosnovana žalba)	37
2014/C 52/71	Predmet T-633/13: Tužba podnesena 22. studenog 2013. — Reed Exhibitions protiv OHIM-a (INFOSECURITY)	37
2014/C 52/72	Predmet T-637/13: Tužba podnesena 27. studenoga 2013. — Bimbo protiv OHIM-a — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO)	37
2014/C 52/73	Predmet T-638/13: Tužba podnesena 27. studenoga 2013. — Bimbo protiv OHIM-a — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)	38
2014/C 52/74	Predmet T-653/13 P: Žalba koju je 6. prosinca 2013. podnio Kari Wahlström protiv presude Službeničkog suda od 9. listopada 2013. u predmetu F-116/12, Wahlström protiv Frontex	38

<u>Obavijest br.</u>	<u>Sadržaj (nastavlja se)</u>	<u>Stranica</u>
2014/C 52/75	Predmet T-663/13 P: Žalba koju je 16. prosinca 2013. podnio Revizorski sud Europske unije protiv presude Službeničkog suda od 17. listopada 2013. u predmetu F-69/11, BF protiv Revizorskog suda	39
2014/C 52/76	Predmet T-669/13 P: Žalba koju je 17. prosinca 2013. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 7. listopada 2013. u predmetu F-97/12, Thomé protiv Europske komisije	40
2014/C 52/77	Predmet T-671/13: Tužba podnesena 17. prosinca 2013. — PAN Europe i Confédération paysanne protiv Komisije	40
2014/C 52/78	Predmet T-684/13: Tužba podnesena 23. prosinca 2013. — Copernicus-Trademarks protiv OHIM-a — Bollore (BLUECO)	41
2014/C 52/79	Predmet T-685/13: Tužba podnesena 23. prosinca 2013. — Copernicus-Trademarks protiv OHIM-a — Blue Coat Systems (BLUECO)	41
2014/C 52/80	Predmet T-686/13: Tužba podnesena 17. prosinca 2013. — Unibail Management protiv OHIM-a (Prikaz dviju linija i pet zvijezda)	42
2014/C 52/81	Predmet T-687/13: Tužba podnesena 13. prosinca 2013. — Unibail Management protiv OHIM-a (Prikaz dviju linija i pet zvijezda)	42
2014/C 52/82	Predmet T-691/13: Tužba podnesena 27. prosinca 2013. — Ricoh Belgium protiv Vijeća	43
2014/C 52/83	Predmet T-695/13: Tužba podnesena 31. prosinca 2013. — ENAC protiv Komisije i TEN-T EA-e ...	44
2014/C 52/84	Predmet T-696/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Meta Group protiv Komisije	44
2014/C 52/85	Predmet T-698/13 P: Žalba koju je 30. prosinca 2013. podnio Luigi Marcuccio protiv rješenja Službeničkog suda od 17. listopada 2013. u predmetu F-127/12, Marcuccio protiv Komisije	44
2014/C 52/86	Predmet T-699/13 P: Žalba koju je 30. prosinca 2013. podnio Luigi Marcuccio protiv rješenja Službeničkog suda od 17. listopada 2013. u predmetu F-145/12, Marcuccio protiv Komisije	45
2014/C 52/87	Predmet T-700/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Bankia protiv Komisije	45
2014/C 52/88	Predmet T-701/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Asociación Española de Banca protiv Komisije	46
2014/C 52/89	Predmet T-702/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Unicaja Banco protiv Komisije	46
2014/C 52/90	Predmet T-703/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Liberbank protiv Komisije	47
2014/C 52/91	Predmet T-704/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Banco de Sabadell i Banco Gallego protiv Komisije	47
2014/C 52/92	Predmet T-705/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Catalunya Banc protiv Komisije	47
2014/C 52/93	Predmet T-719/13: Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Lico Leasing i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión protiv Komisije	48

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

(2014/C 52/01)

Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

SL C 45, 15.2.2014.

Prethodne objave

SL C 39, 8.2.2014.

SL C 31, 1.2.2014.

SL C 24, 25.1.2014.

SL C 15, 18.1.2014.

SL C 9, 11.1.2014.

SL C 377, 21.12.2013.

Ovi tekstovi dostupni su na:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SUD

Polaganje prisega novih članova Suda

(2014/C 52/02)

K. Jürimäe, imenovana sutkinjom Suda odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 26. lipnja 2013. ⁽¹⁾, za razdoblje od 6. listopada 2013. do 6. listopada 2015., prisegnula je pred Sudom 23. listopada 2013.

M. Szpunar, imenovan nezavisnim odvjetnikom Suda odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 16. listopada, ⁽²⁾ za razdoblje od 16. listopada 2013. do 6. listopada 2018., prisegnuo je pred Sudom 23. listopada 2013.

⁽¹⁾ SL L 179 od 29. lipnja 2013., str. 94.

⁽²⁾ SL L 277 od 18. listopada 2013., str. 11.

Odluke koje je donio Sud na općoj sjednici od 5. studenoga 2013.

(2014/C 52/03)

Na općoj sjednici od 5. studenoga 2013. Sud je odlučio imenovati K. Jürimäe u četvrto i deveto vijeće. Četvrto i deveto vijeće stoga su sastavljeni kako je naznačeno u nastavku.

Četvrto vijeće

Larsen, predsjednik vijeća
Malenovský, Jürimäe, Safjan i Prechal, suci

Deveto vijeće

Safjan, predsjednik vijeća
Malenovský, Prechal i Jürimäe, suci

Popisi koji služe za određivanje sastava sudskih vijeća

(2014/C 52/04)

Na općoj sjednici od 5. studenoga 2013. Sud je sastavio popise za određivanje velikog vijeća kako slijedi:

Rosas
Jürimäe
Juhász
Biltgen
Arestis
Rodin
Borg Barthet
Vajda
Malenovský
Da Cruz Vilaça
Levits
Fernlund
Ó Caoimh
Jarašiūnas
Bonichot
Prechal
Arabadjiev
Berger
Toader
Šváby
Safjan

Na općoj sjednici 5. studenoga 2013. Sud je utvrdio sljedeći popis za određivanje sastava četvrtog vijeća, koje sudi u sastavu od pet sudaca:

Malenovský
Jürimäe
Safjan
Prechal

Na općoj sjednici 5. studenoga 2013. Sud je utvrdio sljedeći popis za određivanje sastava devetog vijeća, koje sudi u sastavu od troje sudaca:

Malenovský
Prechal
Jürimäe

OPĆI SUD

Polaganje prisege novog suca Općeg suda

(2014/C 52/05)

L. Madise, imenovan sucem Općeg suda odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 16. listopada 2013. ⁽¹⁾, za razdoblje od 6. listopada 2013. do 31. kolovoza 2016., prisegnuo je pred Sudom 23. listopada 2013.

⁽¹⁾ SL L 277 od 18. listopada 2013., str. 12.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2013. — Siemens AG (C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (C-489/11 P), Toshiba Corp. (C-498/11 P) Siemens AG protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-239/11 P, C-489/11 P i C-498/11 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazum — Tržište projekata koji se odnose na plinom izolirane sklopne uređaje — Podjela tržišta — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Dokaz povrede — Jedinствена i trajna povreda — Iskrivljavanje dokaza — Dokazna snaga izjava koje su u suprotnosti s interesima deklaranta — Novčane kazne — Početni iznos — Referentna godina — Multiplikator odvrćajućeg učinka — Neograničena nadležnost — Jednako postupanje — Pravâ na obranu — Obveza obrazlaganja)

(2014/C 52/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Siemens AG (zastupnici: I. Brinker, C. Steinle i M. Hörster, Rechtsanwälte (C-239/11 P)), Mitsubishi Electric Corp. (zastupnici: R. Denton, solicitor i K. Haegeman, advocaat (C-489/11 P)), Toshiba Corp. (zastupnici: J. MacLennan, solicitor, A. Dawes, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, i S. Sakellariou, diki-goros (C-498/11))

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Antoniadis kao i R. Sauer, N. Khan i P. Van Nuffel, agenti)

Intervenijent koji podržava tuženika: Autorité de surveillance AELE (zastupnici: M. Schneider i M. Moustakali, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 3. ožujka 2011. — Siemens protiv Komisije (T-110/07), kojom je Opći sud odbio tužbu tužitelja koja se odnosi na poništenje Odluke Komisije C(2006) 6762 final od 24. siječnja 2007. u vezi s postupkom primjene članka 81. Ugovora o EZ i članka 53. Sporazuma o EGP-a o zabranjenom sporazumu na tržištu projekata koji se odnose na plinom izolirane sklopne uređaje ili, podredno, na smanjenje novčane kazne izrečene tužitelju — Povreda prava na pravično suđenje, pravâ na obranu, načela jednakog postupanja i obveze obrazlaganja — Iskrivljavanje dokaza — Pogrešna primjena pravila o zastari — Povreda članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Nalaže se Siemens AG, Mitsubishi Electric Corp. i Toshiba Corp. snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 232, 6.8.2011.
SL C 347, 26.11.2011.

Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-281/11) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Ograničena uporaba genetski modificiranih mikroorganizama — Direktiva 2009/41/EZ — Neispravno i nepotpuno prenošenje)

(2014/C 52/07)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Pignataro-Nolin i M. Owsiany-Hornung, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Szpunar, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Neispravno i nepotpuno prenošenje Direktive 2009/41/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o ograničenoj uporabi genetski modificiranih mikroorganizama (SL L 125, str. 75.)

Izreka

1. Budući da nije prenijela članak 3. stavak 3., članak 7., članak 8. stavke 2. i 3., članak 9. stavak 2. točku (a) kao i članak 18. stavak 1. drugi podstavak i stavke 3. i 4. Direktive 2009/41/EZ

Europskoga parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o ograničenju uporabi genetski modificiranih mikroorganizama, Republika Poljska nije ispunila obveze koje ima na temelju te direktive.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Europskoj komisiji i Republici Poljskoj snošenje vlastitih troškova.

(¹) SL C 252, 27.8.2011.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku High Court of Justice Queen's Bench Division (Upravni sud) — Ujedinjena Kraljevina) — The Queen, Fruition Po Limited protiv Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

(Predmet C-500/11) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 2200/96 — Uredba (EZ) br. 1432/2003 — Poljoprivreda — Zajedničko uređenje tržišta — Voće i povrće — Organizacije proizvođača — Uvjeti za priznavanje od strane nacionalnih tijela — Stavljanje na raspolaganje tehničkih sredstava nužnih za skladištenje, pakiranje i trgovanje proizvodima — Obveza organizacije, u slučaju delegiranja zadataka na treća društva, da provodi kontrolu nad tim društvima)

(2014/C 52/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice Queen's Bench Division (Upravni sud)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Queen, Fruition Po Limited

Tuženik: Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — High Court of Justice Queen's Bench Division (Upravni sud) — tumačenje članka 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 od 28. listopada 1996. o zajedničkom uređenju tržišta voća i povrća (SL L 297, str. 1.) i članka 6 stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 1432/2003 od 11. kolovoza 2003. kojom se utvrđuju detaljna pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 o uvjetima za priznanje organizacija proizvođača te preliminarno priznanje skupina proizvođača) (SL L 203, str. 18.) — Uvjeti za priznavanje od strane nacionalnih tijela — Stavljanje na raspolaganje tehničkih sredstava nužnih za skladištenje, pakiranje i trgovanje proizvodima — Obveza organizacije, u slučaju delegiranja zadataka na treća društva, da provodi kontrolu nad tim društvima

Izreka

Članak 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 od 28. listopada 1996. o zajedničkom uređenju tržišta voća i povrća, izmijenjene Uredbom Vijeća (EZ) br. 2699/2000 od 4. prosinca 2000., treba tumačiti u smislu da, kako bi se zadovoljili uvjeti za priznavanje navedeni u toj odredbi, organizacija proizvođača koja je povjerila trećim osobama provedbu aktivnosti bitnih za priznavanje svoga statusa na temelju navedene odredbe, mora sklopiti takav ugovorni odnos koji će joj omogućiti da zadrži odgovornost za tu aktivnost kao i kontrolu nad ukupnim upravljanjem na način da će ta organizacija zadržati, na kraju, ovlast kontrole i, prema potrebi, pravovremene intervencije u te aktivnosti tijekom cjelokupnog trajanja ugovora. Na nadležnom nacionalnom sudu je da provjeri, u svakom pojedinom slučaju i uzimajući u obzir sve bitne okolnosti slučaja, uključujući i prirodu i obujam izdvojenih aktivnosti, je li organizacija proizvođača zadržala takvu kontrolu.

(¹) SL C 370, 17.12.2011

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de commerce de Verviers — Belgija) — Corman-Collins SA protiv La Maison du Whisky SA

(Predmet C-9/12) (¹)

(Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 2. — Članak 5. stavak 1. podstavci (a) i (b) — Posebna nadležnost u stvarima koje se odnose na ugovore — Pojmovi „kupoprodaja robe” i „pružanje usluga” — Ugovor o distribuciji robe)

(2014/C 52/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de commerce de Verviers

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Corman-Collins SA

Tuženik: La Maison du Whisky SA

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal de commerce de Verviers — Tumačenje članka 2. i članka 5. stavka 1. podstavka (a) i (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001, L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.) — Ugovor o isključivoj distribuciji robe sklopljen

između principala sa sjedištem u Francuskoj i distributera sa sjedištem u Belgiji — Dopustivost nacionalnog propisa koji predviđa nadležnost sudova distributera neovisno o sjedištu principala.

Izreka

1. Članak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti u smislu da se, kada tuženik ima domicil u državi članici različitoj od one u kojoj se nalazi sud pred kojim se vodi postupak, on protivi primjeni nacionalnog pravila o nadležnosti kao što je ono koje je predviđeno člankom 4. zakona od 27. srpnja 1961. o jednostranom raskidu ugovora o isključivoj distribuciji na neodređeno vrijeme, kako je izmijenjen i dopunjen zakonom od 13. travnja 1971. o jednostranom raskidu ugovora o isključivoj distribuciji.
2. Članak 5. stavak 1. podstavak (b) Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti u smislu da se pravilo o nadležnosti sadržano u drugoj alineji te odredbe, koje se odnosi na postupke glede ugovora o pružanju usluga, može primijeniti na tužbu kojom tužitelj koji ima sjedište u jednoj od država članica ističe prava koja proizlaze iz ugovora o distribuciji protiv tuženika koji ima sjedište u drugoj državi članici, što zahtijeva da ugovor sklopljen između stranaka sadrži posebne klauzule koje se odnose na distributerovu distribuciju robe koju prodaje principal. Na nacionalnom je sucu da provjeri je li to tako u postupku koji se pred njim vodi.

⁽¹⁾ SL C 73, 10.3.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. — Transnational Company „Kazchrome” AO, ENRC Marketing AG protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Euroalliages

(Predmet C-10/12 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 172/2008 — Uvoz ferosilicija iz Kine, Egipta, Kazahstana, Makedonije i Rusije — Parcijalna privremena revizija — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 3. stavak 7. — Poznati čimbenici — Šteta za industriju Unije — Uzročna veza)

(2014/C 52/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Transnational Company „Kazchrome” AO, ENRC Marketing AG (zastupnici: A. Willems i S. De Knop, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, agent, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Intervenijenti koji podupiru tuženika: Europska komisija (zastupnici: H. van Vliet i S. Thomas, agenti), Euroalliages (zastupnici: J. Bourgeois, Y. van Gerven i N. McNelis, odvjetnici)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. listopada 2010., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Vijeće (T-192/08), kojom je Opći sud odbio tužbu za djelomično poništenje Uredbe Vijeća (EZ) br. 172/2008 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnom ubiranju privremene pristojbe, uvedene na uvoz ferosilicija podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Egipta, Kazahstana, Republike Makedonije i Rusije (SL L 55, str. 6.).

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Transnational Company „Kazchrome” AO it ENRC Marketing AG nalaže se snošenje troškova ovog postupka.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.
4. Euroalliages snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 65, 3.3.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Verwaltungsgericht Berlin — Njemačka) — Rahmanian Koushkaki protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-84/12) ⁽¹⁾

(Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 810/2009 — Članak 21. stavak 1., članak 32. stavak 1. i članak 35. stavak 6. — Postupci i uvjeti za izdavanje jedinstvenih viza — Obveza izdavanja vize — Procjena rizika nezakonitog useljavanja — Namjera podnositelja da napusti područje država članica prije isteka zatražene vize — Opravdana sumnja — Margina prosudbe nadležnih tijela)

(2014/C 52/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rahmanian Koushkaki

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Verwaltungsgericht Berlin — Tumačenje Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (SL L 243, str. 1.) i, posebice, njezinog članka 21. stavka 1. i članka 32. stavka 1. — Postupci i uvjeti za izdavanje viza — Pravo podnositelja zahtjeva za vizu koji ispunjava uvjete ulaska da mu se izda viza — Procjena rizika nezakonitog useljavanja — Margina prosudbe država članica o kojima se radi

Izreka

1. Članak 23. stavak 4., članak 32. stavak 1. i članak 35. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) trebaju se tumačiti na način da nadležna tijela države članice ne mogu odbiti, nakon razmatranja zahtjeva za izdavanje jedinstvene vize, izdati takvu vizu podnositelju zahtjeva osim u slučaju kada na strani podnositelja zahtjeva postoji jedan od razloga za odbijanje vize iz tih odredbi. Ta tijela imaju, prilikom razmatranja tog zahtjeva, široku marginu prosudbe u dijelu koji se odnosi na uvjete primjene tih odredbi i ocjenu pripadajućih činjenica, u svrhu utvrđivanja postojanja jednog od tih razloga za odbijanje na strani podnositelja zahtjeva.
2. Članak 32. stavak 1. Zakonika o vizama, u skladu s člankom 21. stavkom 1. ovog zakonika, treba tumačiti na način da se, kako bi nadležna tijela izdala jedinstvenu vizu, mora utvrditi da ne postoji opravdana sumnja u odnosu na namjeru podnositelja da napusti područje država članica prije isteka zatražene vize, uzimajući u obzir opću situaciju zemlje boravišta podnositelja zahtjeva i obilježja koja su mu svojstvena, a što se utvrđuje na temelju informacija koje je predočio podnositelj zahtjeva.
3. Uredbu br. 810/2009 treba tumačiti u smislu da joj se ne protivi odredba zakonodavstva države članice, poput one u glavnom postupku, koja propisuje da su nadležna tijela, kada su uvjeti za izdavanje koji su predviđeni tom odredbom ispunjeni, ovlaštena izdati jedinstvenu vizu podnositelju zahtjeva, a da pritom nije propisano to da su ona to i obvezna učiniti, dok god se takva odredba može tumačiti na način koji je u skladu s člankom 23. stavkom 4., člankom 32. stavkom 1. i člankom 35. stavkom 6. navedene uredbe.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Dioikitiko Protodikeio Serron — Grčka) — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou AE protiv Elliniko Dimosio

(Predmet C-116/12) ⁽¹⁾

(Carinska vrijednost — Roba izvezena u treće zemlje — Izvozne subvencije — Prerada u trećim zemljama koja se ne smatra bitnom — Ponovni izvoz robe u područje Europske unije — Određivanje carinske vrijednosti — Transakcijska vrijednost)

(2014/C 52/12)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Dioikitiko Protodikeio Serron

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou AE

Tuženik: Elliniko Dimosio

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Dioikitiko Protodikeio Serron — tumačenje članaka 24., 29., 32. i 146. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) — Carinska vrijednost — Transakcijska vrijednost — Određivanje — Izvezena roba u odnosu na koju je obrada ili prerada obavljena u zemlji izvoza nedostatna da bi ju se smatralo podrijetlom zemlje u kojoj je obavljena posljednja prerada u smislu članka 24. Uredbe i u odnosu na koju nije primijenjen carinski postupak vanjske proizvodnje radi ponovnog uvoza u zemlji prvotnog izvoza

Izreka

1. Članci 29. i 32. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 82/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 1996., moraju se tumačiti tako da se primjenjuju prilikom određenja carinske vrijednosti robe uvezene na temelju ugovora za koji, iako definiran kao ugovor o prodaji, proizlazi da je u stvari ugovor o obradi ili preradi. U okviru tog utvrđenja nije od značaja okolnost ispunjavaju li obrada ili prerada pretpostavke iz članka 24. te uredbe kako bi se za predmetnu robu smatralo da potječe iz zemlje u kojoj su obavljene te radnje.
2. Članci 29. i 32. Uredbe br. 2913/92, u izmijenjenom tekstu na temelju Uredbe br. 82/97, moraju se tumačiti tako da se prilikom određenja carinske vrijednosti mora voditi računa o vrijednosti

⁽¹⁾ SL C 133, 5.5.2012

izvozne subvencije koja je odobrena za robu i koja je ostvarena praksom koja se sastoji od primjene odredbi prava Unije s ciljem da se nepošteno ostvari korist.

(¹) SL C 138, 12.5.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien — Austrija) — Alfred Hirmann protiv Immofinanz AG

(Predmet C-174/12) (¹)

(Prethodno pitanje — Pravo društava — Druga direktiva 77/91/EEZ — Odgovornost dioničkog društva za povredu obveze objavljivanja — Netočnost informacija sadržanih u osnovnom prospektu — Doseg odgovornosti — Propisi države članice koji predviđaju naknadu cijene koju je stjecatelj platio za kupnju dionica)

(2014/C 52/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Handelsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alfred Hirmann

Tuženik: Immofinanz AG

U prisutnosti: Aviso Zeta AG

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Handelsgericht Wien — Tumačenje članaka 12., 15., 16., 18., 19. i 42. Druge direktive Vijeća 77/91/EEZ od 13. prosinca 1976. o koordinaciji zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članica i ostalih, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 58. drugog podstavka Ugovora, s obzirom na osnivanje dioničkih društava i održavanje i promjenu njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama (SL 1977, L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 3.), kako je izmijenjena i dopunjen člancima 6. i 25. Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003., o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 345, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 84.), kako je izmijenjena i dopunjena Direktivom 2008/11/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. (SL L 76., str. 37.), članaka 12. i 13. Direktive 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009., o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu članka 48. drugog podstavka Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera (SL L 258, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1.,

str. 275.), članaka 7., 17. i 28. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, str. 38.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 73.), kao i članka 14. Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (SL L 96, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 74.) — Odgovornost dioničkog društva za povredu obveze objavljivanja — Netočnost informacija sadržanih u osnovnom prospektu — Propisi države članice koji u takvom slučaju predviđaju naknadu cijene koju je stjecatelj platio za upisane dionice — Situacija u kojoj su navedene dionice stečene na sekundarnom tržištu, na temelju prospekta

Izreka

1. Članke 12., 15., 16., 18., 19. i 42. Druge direktive Vijeća 77/91/EEZ od 13. prosinca 1976. o koordinaciji zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članica i ostalih, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka (48. drugog podstavka UZE-a), s obzirom na osnivanje dioničkih društava i održavanje i promjenu njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama, kako je izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 92/101/EEZ od 23. studenoga 1992., treba tumačiti u smislu da nisu protivni nacionalnim propisima koji, u okviru prenošenja direktiva

— 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ,

— 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ,

— 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zloupotabi tržišta),

s jedne strane, predviđaju odgovornost dioničkog društva u svojstvu izdavatelja prema stjecatelju dionica istog društva na temelju povrede obveze informiranja predviđene zadnje navedenim direktivama i, s druge strane, zbog te odgovornosti dotičnom društvu nameću obvezu da stjecatelju nadoknadi iznos koji odgovara kupovnoj cijeni dionica te ponovno preuzme te dionice.

2. Članke 12. i 13. Direktive 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu (članka 48. drugog podstavka UZE-a), s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera, treba tumačiti u smislu da nisu protivni nacionalnim propisima koji u okolnostima poput onih u predmetu u glavnom postupku predviđaju retroaktivno poništenje ugovora o kupnji dionica.

3. Članke 12., 15., 16., 18., 19. i 42. Druge direktive, kako je izmijenjena i dopunjena Direktivom 92/101, kao i članke 12. i 13. Direktive 2009/101 treba tumačiti u smislu da odgovornost koja se uvodi predmetnim nacionalnim propisima u glavnom postupku nije nužno ograničena na vrijednost dionica izračunatu prema njihovoj cijeni, ako dionice društva kotiraju na burzi, u trenutku podnošenja zahtjeva.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku *Gerechtshof 's-Gravenhage* — *Nizozemska*) — *Innoweb BV protiv Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV*

(Predmet C-202/12) (¹)

(Direktiva 96/9/EZ — Pravna zaštita baza podataka — Članak 7. stavci 1. i 5. — Pravo sui generis stvaratelja baze podataka — Pojam „ponovnog korištenja” — Znatan dio sadržaja baze podataka — Namjenski metapretraživač)

(2014/C 52/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Den Haag, prije *Gerechtshof 's-Gravenhage*

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: *Innoweb BV*

Tuženici: *Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV*

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — *Gerechtshof 's-Gravenhage* — *Nizozemska* — Tumačenje članka 7. stavka 1 i 5, Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 11. ožujka 1996., o pravnoj zaštiti baze podataka (SL L 77, str. 20) — Pravo stvaratelja baze podataka spriječiti izvlačenje i/ili ponovno korištenje znatnog dijela sadržaja baze — Zabrana ponavljanog i sustavnog izvlačenja i ponovnog korištenja neznatnih dijelova sadržaja baze podataka što uključuje postupke koji su u suprotnosti s redovitim korištenjem te baze podataka ili koji neopravdano dovode u pitanje zakonite interese proizvođača baze podataka — Dostatan svojstvo ponavljanog ponovnog korištenja ili kumulativnog uvjeta sustavnog ponovnog korištenja — Ponovno korištenje zloporabom automatiziranog sustava

Izreka

Članak 7. stavak 1. Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka treba tumačiti na način da se operater koji na internet stavlja namjenski metapretraživač poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku ponovno koristi cjelokupnim ili znatnim dijelom sadržaja baze podataka zaštićene tim člankom 7. ako taj namjenski metapretraživač:

- konačnom korisniku stavlja na raspolaganje obrazac pretrage koji u bitnome ima iste funkcije kao i obrazac baze podataka;
- „u stvarnom vremenu” prevodi zahtjeve krajnjih korisnika u pretraživače baze podataka, tako da se pretražuju svi podaci te baze podataka, i
- krajnjem korisniku prikazuje dobivene rezultate koristeći se formatom svoje internetske stranice, grupirajući duplikate u jedan skup podataka, ali prema redoslijedu koji se temelji na kriterijima koji su usporedivima s onima kojima se koristi pretraživač odnosno baze podataka za predstavljanje rezultata.

(¹) SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio *Bundesgerichtshof* — *Njemačka*) — *Walter Endress protiv Allianz Lebensversicherungs AG*

(Predmet C-209/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktive 90/619/EEZ i 92/96/EEZ — Izravno životno osiguranje — Pravo na otkaz — Neobavješćavanje o uvjetima korištenja tim pravom — Prestanak prava na otkaz godinu dana nakon uplate prve premije — Usklađenost s direktivama 90/619/EEZ i 92/96/EEZ)

(2014/C 52/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: *Walter Endress*

Tuženik: *Allianz Lebensversicherungs AG*

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — *Bundesgerichtshof* — Tumačenje članka 15. stavka 1. prve alineje Direktive Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa povezanih s izravnim životnim osiguranjem i o utvrđivanju odredaba za olakšavanje učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ (SL L 330, str. 50.), u vezi s člankom 31. stavkom 1. Direktive 92/96/EEZ Vijeća od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/CEE i 90/619/CEE (SL L 360, str. 1.) — Rentno osiguranje — Pravo ugovaratelja osiguranja na otkaz — Rok — Obveza obavješćavanja ugovaratelja osiguranja — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje da ugovaratelj osiguranja gubi sva prava na otkaz godinu dana nakon uplate prve premije, čak i ako nije pravilno obaviješten o uvjetima korištenja tog prava

Izreka

Članak 15. stavak 1. Druge direktive Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa povezanih s izravnim životnim osiguranjem i o utvrđivanju odredaba za olakšavanje učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ (SL L 330, str. 50.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ, u vezi s člankom 31. potonje direktive, treba tumačiti tako da je s njim u suprotnosti nacionalna odredba, kao što je predmetna u glavnom postupku, koja ugovaratelju osiguranja, kada o tom pravu nije bio obaviješten, priznaje pravo na otkaz najdulje godinu nakon uplate prve premije.

(¹) SL C 200, 7.7.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od (datum) 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank te Rotterdam — Nizozemska) — kazneni postupak protiv Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

(Spojeni predmeti C-241/12 i C-242/12) (¹)

(Okoliš — Otpad — Pojam — Direktiva 2006/12/EZ — Pošiljke otpada — Obavješćavanje nadležnih nacionalnih tijela — Uredba (EEZ) br. 259/93 — Postojanje radnje, namjere ili obveze odbacivanja stvari ili predmeta)

(2014/C 52/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank te Rotterdam

Stranke glavnog kaznenog postupka

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Rechtbank te Rotterdam — Nizozemska — Tumačenje Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (SL L 30, str. 1.) i Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 1013/od 14. lipnja 2006., o pošiljkama otpada (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.) — Pojam „Otpad” — Prijevoz brodom iz Nizozemske u Belgiju Ultra Light Sulphur Diesela (ULSD-a) — ULSD slučajno pomiješan u trenutku ukrcaja na brod s Methyl Tertiary Butyl Etherom (MTBE-om) — Proizvod više ne odgovara specifikacijama ugovorenim između kupca i prodavatelja — Kupac je za tu činjenicu saznao prilikom isporuke u Belgiji — Diesel je ponovno preuzet od strane prodavatelja i prevezen u Nizozemsku — Nabavna cijena vraćena kupcu

— Kupac namjerava ponovno staviti diesel na tržište, nakon miješanja (ili ne) s drugim proizvodom — Uključivanje (ili ne) u pojam otpada

Izreka

Članak 2. točku (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2557/2001 od 28. prosinca 2001., treba tumačiti na način da, u situaciji kao što je ona u glavnom postupku, pojmom „otpad” u smislu ove odredbe nije obuhvaćena pošiljka dizelskog goriva slučajno pomiješana s drugom tvari, pod uvjetom da je njezin posjednik stvarno namjeravao staviti na tržište ovu pošiljku pomiješanu s drugim proizvodom, što treba utvrditi sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku.

(¹) SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Francuska) — Association Vent De Colère! Fédération nationale i dr. protiv Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Predmet C-262/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državna potpora — Pojam intervencije države ili intervencije putem državnih sredstava — Električna energija iz vjetra — Obveza otkupa po cijeni višoj od tržišne — Potpuna naknada — Doprinosi koje duguju krajnji kupci električne energije)

(2014/C 52/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Association Vent De Colère ! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret, Didier Jocteur Monrozier

Tuženici: Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Uz sudjelovanje: Syndicat des énergies renouvelables,

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Conseil d'État (Francuska) — Tumačenje članka 87. UEZ-a, koji je postao članak 107. UFEU-a — Pojam intervencije države ili intervencije putem državnih sredstava — Obveza otkupa električne energije iz vjetra po cijeni višoj od tržišne — Potpuna naknada dodatnih troškova — Promjena u načinu financiranja te naknade — Doprinosi koje duguju krajnji kupci električne energije.

Izreka

Članak 107. stavak 1. UFEU-a mora se tumačiti na način da mehanizam potpune naknade dodatnih troškova nametnutih poduzećima zbog obveze otkupa električne energije iz vjetra po cijeni višoj od tržišne, koju financiraju svi krajnji kupci električne energije na državnom području, kao što je onaj koji proizlazi iz zakona br. 2000-108 od 10. veljače 2000. o osuvremenjivanju i razvoju javne službe za opskrbu električnom energijom, kako je izmijenjen i dopunjen zakonom br. 2006-1537 od 7. prosinca 2006. o energetske sektoru, predstavlja intervenciju putem državnih sredstava.

(¹) SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation — Francuska) — Frédéric Hay protiv Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

(Predmet C-267/12) (¹)

(Direktiva Vijeća 2000/78/EZ — Jednako postupanje — Kolektivni ugovor koji ograničava povlastice u pogledu plaće i radnih uvjeta na zaposlenike koji sklapaju brak — Isključenje partnera koji su sklopili PACS — Diskriminacija na temelju spolne orijentacije)

(2014/C 52/18)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Frédéric Hay

Tuženik: Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Cour de cassation (Francuska) — Tumačenje članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.) — Dopuštenost

nacionalnog kolektivnog ugovora koji ograničava povlastice u pogledu plaće i radnih uvjeta na zaposlenike koji sklapaju brak, a isključuje partnere koji sklapaju PACS — Diskriminacije na temelju spolne orijentacije — Mogućnost opravdanja neizravne diskriminacije legitimnim, nužnim i primjerenim ciljem

Izreka

Članak 2. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da se protivni odredbi kolektivnog ugovora kao što je ona u glavnom postupku na temelju koje je zaposlenik koji sklopi PACS s osobom istog spola isključen od prava na stjecanje povlastica, kao što su dani posebnog dopusta i dodatak na plaću, koje se dodjeljuju zaposlenicima prilikom sklapanja njihovog braka, dok nacionalno zakonodavstvo predmetne države članice ne dozvoljava osobama istog spola da sklope brak, u mjeri u kojoj se, uzevši u obzir cilj i uvjete dodjele tih povlastica, taj zaposlenik nalazi u usporedivoj situaciji u odnosu na zaposlenika koji sklapa brak.

(¹) SL C 250, 18.8.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. — Telefónica SA protiv Europske komisije

(Predmet C-274/12 P) (¹)

(Žalba — Tužba za poništenje — Članak 263. stavak 4. UFEU-a — Pravo na pravno sredstvo — Procesna legitimacija — Fizičke ili pravne osobe — Akt koji se osobno odnosi na njih — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Odluka kojom se sustav državnih potpora proglašava nespojivim sa zajedničkim tržištem — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu)

(2014/C 52/19)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Telefónica SA (zastupnici: J. Ruiz Calzado i J. Domínguez Pérez, abogados, kao i M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: P. Němečková i C. Urraca Cavedes, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 21. ožujka 2012., Telefónica/Komisija (T-228/10), kojim je Opći sud odbacio kao nedopušten zahtjev za poništenje članka 1. stavka 1. Odluke Komisije 2011/5/EZ od 28. listopada 2009. o poreznoj amortizaciji financijskog ugleda (goodwill) kod stjecanja inozemnih udjela C-45/07 (prijašnji NN 51/07, prijašnji CP 9/07) koju primjenjuje Španjolska (SL 2011, L 7, str. 48.)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Telefónica SA snošenje troškova.

(¹) SL C 227, 28.7.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Upper Tribunal — Ujedinjena Kraljevina) — Fish Legal, Emily Shirley protiv The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

(Predmet C-279/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Arhuška konvencija — Direktiva 2003/4/EZ — Javni pristup informacijama o okolišu — Područje primjene — Pojam „tijela javne vlasti” — Poduzeća za vodoopskrbu i odvodnju — Privatizacija vodnog sektora u Engleskoj i Walesu)

(2014/C 52/20)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fish Legal, Emily Shirley

Tuženici: The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Ujedinjena Kraljevina — Tumačenje članka 2. stavka 2. točke a), b) i c) Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 28. siječnja 2003., o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, str. 26.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.) — Obveza tijela javne vlasti učiniti dostupnim svakom podnositelju zahtjeva informacije o okolišu koje su kod njih pohranjene — Područje primjene — Pojam fizičkih ili pravnih osoba „koje obnašaju javne administrativne dužnosti prema nacionalnom zakonodavstvu”

Izreka

1. Kako bi se utvrdilo može li se subjekte poput United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd smatrati pravnim osobama koje na temelju nacionalnog prava obavljaju „javne upravne funkcije” u smislu članka 2. točke 2.(b)

Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2003/4/EZ od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ, potrebno je ispitati imaju li ta društva na temelju mjerodavnog nacionalnog prava ovlasti koje nadilaze ovlasti koje proizlaze iz pravila primjenjivih na odnose među osobama privatnog prava.

2. Poduzeća poput United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd, koja obavljaju javne upravne funkcije u svezi s okolišem, pod nadzorom su nekog tijela ili osobe iz članka 2. točke 2.(a) ili (b) iste direktive te ih se treba smatrati „tijelima javne vlasti” u smislu članka 2. točke 2.(c) te direktive ako ta poduzeća ne određuju stvarno neovisno način na koji pružaju te usluge jer tijelo javne vlasti iz članka 2. točke 2.(a) ili (b) navedene direktive može presudno utjecati na djelovanje navedenih poduzeća u području okoliša.

3. Članak 2. točku 2.(b) i (c) Direktive 2003/4 treba tumačiti tako da osoba obuhvaćena tom odredbom predstavlja tijelo javne vlasti glede svih informacija o okolišu koje su kod nje pohranjene. Trgovačka društva poput United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd, koja se mogu smatrati tijelom javne vlasti iz članka 2. točke 2.(c) navedene direktive samo ako su prilikom pružanja javnih usluga u području okoliša pod nadzorom nekog tijela ili osobe iz članka 2. točke 2.(a) ili (b) iste direktive, nisu obvezna učiniti dostupnima informacije o okolišu ako je nesporno da se ne odnose na pružanje takvih usluga.

(¹) SL C 250, 18.8.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-281/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — 3586/Zaštita potrošača — 58689/Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta prema potrošaču — Direktiva 2005/29/EZ — Članak 6. stavak 1. — Pojam „zavaravajuće radnje” — Kumulativni učinak uvjeta navedenih u predmetnoj odredbi)

(2014/C 52/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop

Tuženik: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Consiglio di Stato — Tumačenje članka 6. stavka 1. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.) — Pojam „zavaravajuće radnje” — Kumulativni učinak uvjeta navedenih u predmetnoj odredbi

Izreka

Poslovna praksa mora se smatrati „zavaravajućom” u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”), kada takva praksa, s jedne strane, sadrži lažne informacije ili za koju je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača te, s druge strane, kada je takve naravi da navodi potrošača da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio. Članak 2. točku (k) te direktive treba tumačiti tako da pojam „odluka o poslu” znači svaka odluka koja je u neposrednoj vezi s onom o kupnji proizvoda.

(¹) SL C 235, 4.8.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tartu Ringkonnakohus — Estonija) — Ragn-Sells AS protiv Sillamäe Linnavalitsus

(Predmet C-292/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/98/EZ — Gospodarenje otpadom — Članak 16. stavak 3. — Načelo blizine — Uredba (EZ) br. 1013/2006 — Pošiljke otpada — Miješani komunalni otpad — Industrijski i građevinski otpad — Postupak dodjele koncesije za usluge skupljanja i prijevoza otpada nastalog na području lokalne jedinice — Obveza budućeg koncesionara da skupljeni otpad prevozi do postrojenja za obradu koje je odredio davatelj koncesije — Najbliža pogodna postrojenja za obradu)

(2014/C 52/22)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tartu Ringkonnakohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ragn-Sells AS

Tuženik: Sillamäe Linnavalitsus

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tartu Ringkonnakohus — Tumačenje članka 102. i članka 106. stavka 1. UFEU-a, kao i članka 16. stavka 3. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, str. 3.) — Postupak javne nabave za uslugu organiziranog prijevoza komunalnog otpada — Uvjet, predviđen u dokumentaciji za nadmetanje, kojim se budućeg koncesionara obvezuje da otpad prevozi isključivo do dvaju centara za gospodarenje otpadom aktivnih na području lokalne jedinice o kojoj je riječ, iako su na tržištu prisutni i drugi pružatelji usluga koji udovoljavaju zahtjevima — Isključivo pravo na obradu komunalnog otpada — Zlouporaba vladajućeg položaja

Izreka

1. Odredbe Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada, u vezi s člankom 16. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva, treba tumačiti na način da:

— te odredbe daju ovlast lokalnoj zajednici da obveže poduzetnika kojemu je povjereno skupljanje otpada na njezinom području da miješani komunalni otpad skupljen iz privatnih kućanstava kao i, ako je potrebno, od drugih proizvođača prevozi do najbližeg pogodnog postrojenja za obradu sa sjedištem u istoj državi članici.

— te odredbe ne daju ovlast lokalnoj zajednici da obveže poduzetnika kojemu je povjereno skupljanje otpada na njezinom području da industrijski i građevinski otpad nastao na tom području prevozi do najbližeg pogodnog postrojenja za obradu sa sjedištem u istoj državi članici ako su te vrste otpada namijenjene uporabi, a proizvođači tog otpada obvezni su predati ga navedenom poduzetniku ili ga izravno dopremiti navedenom postrojenju.

2. Članci 49. i 56. UFEU-a ne primjenjuju se na situaciju poput one u glavnom postupku, čiji su elementi u potpunosti ograničeni na područje jedne države članice.

(¹) SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal de première instance de Liège — Belgija) — Guido Imfeld, Nathalie Garcet protiv Belgijske države

(Predmet C-303/12) ⁽¹⁾

(Sloboda poslovnog nastana — Jednako postupanje — Porezi na dohodak — Zakonodavstvo s ciljem izbjegavanja dvostrukog oporezivanja — Dohoci ostvareni u državi različitoj od države rezidentnosti — Metoda izuzeća s progresijom u državi rezidentnosti — Djelomično uzimanje u obzir osobne i obiteljske situacije — Gubitak određenih poreznih olakšica vezanih za osobnu i obiteljsku situaciju radnika)

(2014/C 52/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Guido Imfeld, Nathalie Garcet

Tuženik: Belgijska država

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal de première instance de Liège — Tumačenje članka 39. UEZ-a — Ugovorne i nacionalne odredbe o dvostrukom oporezivanju — Dohoci od zanimanja u cijelosti ostvareni i oporezovani u državi članici različitoj od države rezidentnosti — Djelomično uzimanje u obzir osobne i obiteljske situacije u državi u kojoj su dohoci ostvareni — Izračun poreza na dohodak u državi rezidentnosti primjenom metode izuzeća s progresijom — Gubitak poreznih olakšica vezanih za osobnu i obiteljsku situaciju

Izreka

Članak 49. UFEU-a mora se tumačiti na način da se protivi primjeni poreznog propisa države članice, kao što je ona u glavnom postupku, čija je posljedica lišiti stvarne koristi od određene porezne olakšice par rezidenata te države, koji ostvaruje dohotke kako u navedenoj državi tako i u drugoj državi članici, zbog načina njezinog obračuna, dok bi ju par mogao ostvariti da supružnik čiji su dohoci veći nije ostvario ukupnost svojih dohodaka u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 287, 22.9.2012

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture protiv Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

(Predmet C-327/12) ⁽¹⁾

(Članci 101., 102. i 106. UFEU-a — Javni poduzetnici i poduzetnici kojima države članice dodjeljuju posebna ili isključiva prava — Poduzetnici kojima je povjereno pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa — Pojmovi — Tijela zadužena za provjeru i potvrđivanje ispunjavaju li poduzetnici koji izvršavaju javne radove uvjete propisane zakonom — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Ograničenje — Opravdanje — Zaštita korisnika usluga — Kvaliteta usluga potvrđivanja)

(2014/C 52/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Tuženik: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

Uz sudjelovanje: Associazione nazionale Società Organismi di Attestazione (Unionsoa), SOA CQOP Spa

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Consiglio di Stato — Tumačenje članaka 101., 102. i 106. UFEU-a — Pojmovi „Javni poduzetnici i poduzetnici kojima (države članice) dodjeljuju posebna ili isključiva prava” i „Poduzetnici kojima je povjereno pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa” — Tijela zadužena za provjeru i potvrđivanje ispunjavaju li poduzetnici koji izvršavaju javne radove uvjete propisane zakonom — Nacionalni propis koji tim tijelima nameće minimalne tarife

Izreka

Članke 101., 102. i 106. UFEU-a treba tumačiti na način da se ne protive nacionalnom propisu kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku koji nameće društvima u svojstvu tijela za potvrđivanje (Società Organismi di Attestazione) režim minimalnih tarifa za usluge potvrđivanja koje se isporučuju poduzetnicima koji žele sudjelovati u postupcima sklapanja ugovora o javnim radovima.

Takav nacionalni propis predstavlja ograničavanje slobode poslovnog nastana u smislu članka 49. UFEU-a, no prikladan je kao jamstvo ostvarenja cilja zaštite korisnika navedenih usluga. Za procjenu prelazi li navedeni nacionalni propis ono što je nužno za ostvarenje tog cilja, uzimajući u obzir osobito način izračuna minimalnih tarifa, posebno s obzirom na broj kategorija radova za koje se izdaje potvrda, nadležan je sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 295, 29.9.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Napoli — Italija) — Carmela Carratù protiv Poste Italiane SpA

(Predmet C-361/12) (¹)

(Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja” — Nacionalni propis koji predviđa sustav naknade štete u slučaju nezakonitog utvrđivanja određenog trajanja ugovora o radu, koji se razlikuje od onog koji se primjenjuje zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme)

(2014/C 52/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Napoli

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Carmela Carratù

Tuženik: Poste Italiane SpA

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale di Napoli — Tumačenje članka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme u prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.) — Područje primjene — Pojam uvjeta rada — Horizontalna primjena te direktive — Pojam državnog tijela — Tumačenje članka 47. Povelje o temeljnim pravima i članka 6. EKLP-a — Načelo ekvivalentnosti — Nacionalno zakonodavstvo koje, u slučaju nezakonitog utvrđivanja određenog trajanja ugovora o radu, predviđa sveobuhvatnu naknadu štete za razdoblje od prestanka radnog odnosa do vraćanja na radno mjesto koja je ograničena na iznos od 2,5 do 12 mjesečnih plaća u visini posljednje potpune stvarne mjesečne plaće — Naknada štete koja je niža kako od one predviđene općim sustavom građanskog prava u slučaju

neopravdanog odbijanja da se prihvati obavljanje posla tako i od one predviđene u slučaju nezakonitog otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme

Izreka

1. Članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, u prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da se na njega pojedinac može izravno pozvati protiv državnog tijela, poput Poste Italiane SpA.
2. Članak 4. točku 1. istog Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme treba tumačiti na način da pojam „uvjeta zapošljavanja” uključuje naknadu štete koju je poslodavac dužan isplatiti radniku zbog nezakonitog utvrđivanja određenog trajanja njegovog ugovora o radu.
3. Ako navedenom Okvirnom sporazumu nije protivno da države članice uvode povoljnije postupanje od onoga koje on predviđa za radnike zaposlene na određeno vrijeme, članak 4. točku 1. tog okvirnog sporazuma treba tumačiti na način da on ne nalaže da se na jednak način odnosi prema naknadi štete koja se dosuđuje u slučaju nezakonitog utvrđivanja određenog trajanja ugovora o radu i one predviđene za slučaj nezakonitog otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

(¹) SL C 295, 29.9.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom — Ujedinjena Kraljevina) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation protiv Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Predmet C-362/12) (¹)

(Sudska zaštita — Načelo djelotvornosti — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Povrat stečenog bez osnove — Pravna sredstva — Nacionalno zakonodavstvo — Skraćivanje roka zastare za podnošenje pravnih sredstava bez prethodnog upozorenja i s retroaktivnim učinkom)

(2014/C 52/26)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Tuženik: Commissioners of Inland Revenue Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Supreme Court of the United Kingdom — Tumačenje članka 49. i članka 63. UFEU-a — Nacionalni porezi koji su protivni pravu Zajednice — Povrat stečenog bez osnove — Istodobno postojanje, u nacionalnom pravu, dvaju alternativnih pravnih sredstava koja su dostupna poreznim obveznicima u svrhu traženja povrata dugovanih iznosa, pri čemu je za jedno pravno sredstvo propisan dulji rok za postavljanje zahtjeva u odnosu na drugo — Nacionalno zakonodavstvo kojim se skraćuje, s retroaktivnim učinkom i bez prethodnog upozorenja, najdulji rok — Kompatibilnost s načelima djelotvornosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja.

Izreka

1. Načela djelotvornosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja protive se tomu da, u situaciji kada porezni obveznici mogu, u skladu s pravom države članice, birati između dvaju pravnih sredstava u području povrata poreza naplaćenog protivno pravu Unije, pri čemu je za jedno od tih pravnih sredstava predviđen dulji rok zastare, nacionalno zakonodavstvo skрати taj rok zastare bez prethodnog upozorenja i s retroaktivnim učinkom.
2. Na odgovor na prvo pitanje ne utječe okolnost da je, u trenutku kada je porezni obveznik podnio svoju tužbu, mogućnost korištenja pravnim sredstvom s najduljim rokom zastare priznata tek nedavno od strane nižeg suda te ju je najviša sudska instanca tek naknadno konačno potvrdila.

(¹) SL C 311, 13.10.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-411/12) (¹)

(Povreda obveze države članice — Državne potpore — Povlaštena cijena struje — Odluka 2011/746/EU — Potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Povrat — Neprijemljena u određenom roku)

(2014/C 52/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, D. Grespan i S. Thomas, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, uz asistenciju S. Fiorentina, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Državne potpore — Neusvajanje mjera potrebnih za usklađivanje s člancima 3., 4. i 5. Odluke Komisije 2011/746/EU od 23. veljače 2011. koja se odnosi na državne potpore koje je Italija primijenila u korist Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA i Syndial SpA (SL L 309, str. 1) — Obveza traženja, bez odgode, povrata potpora proglašanih nezakonitima i nespojivima s unutarnjim tržištem te obavještanja Komisije o tome.

Izreka

1. Time što u propisanom roku nije poduzela sve potrebne mjere kako bi od Portovesme Srl i Eurallumina SpA povratila državnu potporu koja je u članku 2. Odluke Komisije 2011/746/EU od 23. veljače 2011. koja se odnosi na državne potpore C 38/B/04 (prije NN 58/04) i C 13/06 (prije N 587/05) proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem, a koje je Italija primijenila u korist Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA i Syndial SpA, Talijanska Republika je povrijedila svoje obveze koje ima na temelju članaka 3. i 4. te odluke.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal) — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA protiv Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

(Predmet C-425/12) (¹)

(Postupak sklapanja ugovora o javnoj nabavi u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru — Direktiva 93/38/EEZ — Neprenošenje u nacionalno pravo — Mogućnost za državu da se poziva na tu direktivu protiv subjekta koji ima koncesiju za obavljanje javne službe u slučaju kada taj akt nije prenesen u nacionalno pravo)

(2014/C 52/28)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA

Tuženik: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal — Tumačenje članka 2. stavka 1. točke (b), članka 4. stavka 1. i članka 14. stavka 1. točke (c) Direktive Vijeća 93/38/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 199, str. 84.), kako je izmijenjena Direktivom 98/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. (SL L 101, str. 1.) — Izravan učinak — Mogućnost za državu da se poziva na tu direktivu protiv subjekta koji ima koncesiju za obavljanje javne službe u slučaju kada taj akt nije prenesen u nacionalno pravo

Izreka

Članak 4. stavak 1., članak 14. stavak 1. točku (c) podtočku (i) i članak 15. Direktive Vijeća 93/38/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, kako je izmijenjena Direktivom 98/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998., treba tumačiti u smislu da se na njih ne može pozivati protiv privatnog poduzetnika samo zbog toga što on ima svojstvo isključivog koncesionara za obavljanje službe od javnog interesa koji po osobnom kriteriju ulazi u područje primjene te direktive, dok navedena direktiva još uvijek nije prenesena u unutarnji pravni poredak države članice u pitanju.

Takav poduzetnik, kojemu je na temelju akta javne vlasti povjereno obavljanje službe od javnog interesa pod njezinim nadzorom te u tu svrhu raspolaže iznimnim ovlastima koje nadilaze pravila mjerodavna za odnose među pojedincima, dužan je poštovati odredbe Direktive 93/38, kako je izmijenjena Direktivom 98/4, pa se protiv njega tijela države članice mogu pozivati na te odredbe.

(¹) SL C 389, 15.12.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechthof te 's-Hertogenbosch — Nizozemska) — u postupku koji je pokrenuo X

(Predmet C-437/12) (¹)

(Nacionalni porezi — Članak 110. UFEU-a — Porez na registraciju motornog vozila — Slični domaći proizvodi — Neutralnost poreza između uvezenih rabljenih automobila i sličnih vozila koja se već nalaze na nacionalnom tržištu)

(2014/C 52/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthof te 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

X

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Gerechthof te 's-Hertogenbosch — Nizozemska — Tumačenje članka 110. UFEU-a — Nacionalni porezi — Nacionalni propisi kojima se određuje porez na registraciju motornog vozila prilikom prvog korištenja vozila u nacionalnoj cestovnoj mreži — Iznos poreza čija visina od 2010. ovisi o emisijama CO₂ — Vozilo pušteno u promet u 2006. u inozemstvu i registrirano u 2010. na nacionalnom državnom području

Izreka

1. Za potrebe primjene članka 110. UFEU-a, slični nacionalni proizvodi, usporedivi s rabljenim vozilom kakvo je ono o kojemu je riječ u glavnom predmetu, koje je prvi put korišteno

prije 1. veljače 2008. i bilo je uvezeno i registrirano u Nizozemskoj 2010., vozila su koja se već nalaze na nizozemskom tržištu, koja imaju značajke najbliže onima koje ima spomenuto vozilo o kojemu je riječ.

2. Članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivan porez poput BPM-a („belasting personenauto's en motorrijwielen”) na snazi 2010., ukoliko i u mjeri u kojoj iznos tog poreza koji se primjenjuje na uvezena rabljena vozila prilikom njihova registriranja u Nizozemskoj prelazi njegov najniži preostali iznos, uključen u vrijednost sličnih rabljenih vozila već registriranih u toj istoj državi članici.

(¹) SL C 399, 22.12.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) — Ujedinjena Kraljevina) — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd protiv Sanofija

(Predmet C-443/12) (¹)

(Lijekovi za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. — Uvjeti za dobivanje te svjedodžbe — Uzastopna stavljanja u promet dvaju lijekova koji djelomično ili u potpunosti sadrže isti aktivni sastojak — Mješavina aktivnih sastojaka od kojih se jedan već nalazi u prometu u obliku lijeka s jedinim aktivnim sastojkom — Mogućnost dobivanja više svjedodžbi na osnovi istog patenta i dvaju odobrenja za stavljanje u promet)

(2014/C 52/30)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Tuženik: Sanofi

Uz sudjelovanje: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — High Court of Justice (Chancery Division) — Tumačenje članka 3. točaka (a) i (c) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (SL L 152, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 166.) — Uvjeti za dobivanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti — Pojam „proizvod zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi” — Kriteriji — Mogućnost dodjele svjedodžbe za svaki lijek u slučaju patenta koji pokriva više lijekova

Izreka

U okolnostima kao što su one u glavnom postupku gdje je na temelju patenta koji štiti inovativni aktivni sastojak i na temelju odobrenja za stavljanje u promet za lijek koji ga sadrži kao jedini aktivni sastojak nositelj tog patenta već dobio svjedodžbu o dodatnoj zaštiti za taj aktivni sastojak koji mu omogućava da se usprotivi korištenju tog aktivnog sastojka, samog ili u kombinaciji s drugim aktivnim sastojcima, članak 3. točku (c) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove treba tumačiti u smislu da se protivi tome da na temelju istog patenta, ali naknadnog odobrenja za stavljanje u promet za drukčiji lijek koji sadrži navedeni aktivni sastojak u mješavini s drugim aktivnim sastojkom, koji kao takav nije zaštićen navedenim patentom, nositelj tog istog patenta dobije drugu svjedodžbu o dodatnoj zaštiti za tu mješavinu aktivnih sastojaka.

(¹) SL C 389, 15.12.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. prosinca 2013. — Rivella International AG protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Predmet C-445/12 P) (¹)

(Žalba — Žig Zajednice — Figurativni žig koji sadrži verbalni element „BASKAYA” — Prigovor — Bilateralna konvencija — Područje države nečlanice — Pojam stvarne uporabe)

(2014/C 52/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Rivella International AG (zastupnik: C. Spintig, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 12. srpnja 2012. Rivella International/OHIM — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA) (T-170/11), kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 10. siječnja 2011. (predmet R 534/2010-4), a koja se odnosila na postupak povodom prigovora između Rivella International AG i Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — Vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu između figurativnog znaka koji sadrži verbalni element „BASKAYA” i ranijeg međunarodnog figurativnog žiga koji sadrži verbalni element „Passaia” — Povreda članka 42. stavka 2. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) — Pogrešna ocjena ispitivanja prigovora

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Rivella International AG snošenje troškova.

(¹) SL C 366, 24.11.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Krefeld — Njemačka) — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd protiv Inter-Zuid Transport BV

(Predmet C-452/12) (¹)

(Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članci 27., 33. i 71. — Litispencija — Priznavanje i izvršenje odluka — Konvencija o ugovoru o međunarodnom prijevozu robe cestom (CMR) — Članak 31. stavak 2. — Pravila o istodobnosti — Regresna tužba — Negativna deklaratorna tužba — Negativna deklaratorna presuda)

(2014/C 52/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Krefeld

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Tuženik: Inter-Zuid Transport BV

Uz sudjelovanje: DTC Surhuisterveen BV

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Landgericht Krefeld — Tumačenje članka 27. i članka 71. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (Bruxelles I) (SL 2001, L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.) — Odnos s Konvencijom o ugovoru o međunarodnom prijevozu robe cestom (CMR) — Pravila o istodobnosti — Litispencija — Dužnost tumačenja članka 31. stavka 2. CMR-a s obzirom na članak 27. Uredbe Bruxelles I — Odnos između tužbe za naknadu štete pošiljatelja ili primatelja i deklaratorne tužbe kojom prijevoznik traži utvrđenje da on nije odgovoran za štetu, ili, ako jest, da treba naknaditi štetu samo do određenog najvišeg iznosa („negativna deklaratorna tužba”)

Izreka

1. Članak 71. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti u smislu da se protivi tome da se, u uvjetima koji su barem toliko povoljni kao oni predviđeni tom uredbom, međunarodna konvencija tumači na način koji ne osigurava poštovanje ciljeva i načela na kojima počiva navedena uredba.
2. Članak 71. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti u smislu da se protivi tumačenju članka 31. stavka 2. Konvencije o ugovoru o međunarodnom prijevozu robe cestom, potpisane u Ženevi 19. svibnja 1956., kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom potpisanim u Ženevi 5. srpnja 1978., prema kojem negativna deklaratorna tužba ili negativna deklaratorna presuda u jednoj državi članici nemaju isti predmet i osnovu kao regresna tužba podnesena na temelju naknade iste štete koja se odnosi na iste stranke ili nositelje njihovih prava u drugoj državi članici.

(¹) SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank 's Gravenhage — Nizozemska) — Georgetown University protiv Octrooicentrum Nederland, koji djeluje pod nazivom NL Octrooicentrum

(Predmet C-484/12) (¹)

(Lijekovi za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. — Uvjeti za dobivanje te svjedodžbe — Mogućnost dobivanja više svjedodžbi o dodatnoj zaštiti na osnovi istog patenta)

(2014/C 52/33)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank 's Gravenhage

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Georgetown University

Tuženik: Octrooicentrum Nederland, koji djeluje pod nazivom NL Octrooicentrum

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Rechtbank 's-Gravenhage — Nizozemska — Tumačenje članka 3. točke (c) i članka 14. točke (b) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i vijeća od

6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (SL L 152, str. 1.) — Uvjeti za dobivanje svjedodžbe — Važeći temeljni patent koji obuhvaća više proizvoda — Postojanje prava na svjedodžbu za svaki proizvod

Izreka

U okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojima je na osnovi temeljnog patenta i odobrenja za stavljanje u promet lijeka koji se sastoji od mješavine više aktivnih sastojaka nositelj patenta već dobio svjedodžbu o dodatnoj zaštiti za tu mješavinu, zaštićenu navedenim patentom u smislu članka 3. točke (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove, članak 3. točku (c) te uredbe treba tumačiti na način da se ne protivi tome da nositelj tog patenta dobije i svjedodžbu o dodatnoj zaštiti za jedan od tih aktivnih sastojaka koji je, uzet pojedinačno, također kao takav zaštićen navedenim patentom.

(¹) SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koju je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber), Ujedinjena Kraljevina) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs protiv The Bridgeport and West Dorset Golf Club Limited

(Predmet C-495/12) (¹)

(Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Članak 132. stavak 1. točka (m) — Pružanje usluga usko povezanih sa sportom — Pristup igralištu za golf — Posjetitelji koji nisu članovi golfškoga kluba koji plaćaju naknadu za pristup terenu za igranje golfa („green fee”) — Neodobravanje izuzeća — Članak 133. stavak 1. točka (d) — Članak 134. točka (b) — Dodatni prihodi)

(2014/C 52/34)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tuženik: The Bridgeport and West Dorset Golf Club Limited

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber), Ujedinjena Kraljevina — Tumačenje članka 132. stavka 1. točke (m), članka 133. točke (d) i članka 134. točke (b) Direktive 2006/112/EZ Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 140.) — Izuzeća — Pružanje usluga usko povezanih sa sportom ili fizičkim odgojem — Prodaja od strane neprofitne organizacije prava na korištenje igralištem za golf na određeno vrijeme radi bavljenja golfom

Izreka

1. Članak 134. točku (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti u smislu da on ne isključuje iz prava na izuzeće predviđeno člankom 132. stavkom 1. točkom (m) te direktive isporuku usluga koje se sastoje od toga da neprofitna organizacija koja upravlja igralištem za golf i nudi program učlanjenja daje pravo korištenja tim igralištem za golf posjetiteljima koji nisu članovi navedene organizacije.
2. Članak 133. stavak 1. točku (d) Direktive 2006/112 treba tumačiti u smislu da on državama članicama ne dopušta da, pod okolnostima kao u glavnom postupku, ne odobre pravo na izuzeće predviđeno člankom 132. stavkom 1. točkom (m) te direktive isporuci usluga koje se sastoje od toga da neprofitna organizacija daje pravo korištenja igralištem za golf, kojim upravlja i nudi program učlanjenja, u slučaju kad se usluga isporučuje posjetiteljima koji nisu članovi te organizacije.

(¹) SL C 32, 2.2.2013

Presuda Suda (peto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kúria — Mađarska) — BDV Hungary Trading Kft (u likvidaciji) protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Predmet C-563/12) (¹)

(PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 146. — Izuzeća po izvozu — Članak 131. — Uvjeti koje određuju države članice — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje da roba namijenjena izvozu mora napustiti carinsko područje Europske unije u roku od 90 dana od isporuke)

(2014/C 52/35)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BDV Hungary Trading Kft (u likvidaciji)

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Kúria — Tumačenje članka 15. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.) i članka 131., 146. i 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) — Izuzeća po izvozu — Društvo koje obavlja djelatnost proizvodnje i distribucije konzerviranih prehrambenih proizvoda prodajući proizvode namijenjene tome da ih kupac distribuira u trećim zemljama — Nacionalno zakonodavstvo koje za pravo na izuzeće od PDV-a, za prodaje proizvoda za izvoz izvan Unije, propisuje uvjet da razdoblje između prodaje proizvoda i datuma izlaska proizvoda s područja države članice ne smije biti dulje od 90 dana

Izreka

Članak 146. stavak 1. i članak 131. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost moraju se tumačiti na način da im je protivan nacionalni propis prema kojem, u okviru isporuke za izvoz, roba namijenjena izvozu izvan Unije mora napustiti područje Unije u roku od tri mjeseca ili 90 dana od datuma isporuke, s obzirom na to da samo prekoračenje ovog roka ima za posljedicu to da poreznog obveznika konačno lišava prava na izuzeće po ovoj isporuci.

(¹) SL C 114, 20.4.2013.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. prosinca 2013. — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV protiv Europske komisije

(Predmet C-586/12 P) (¹)

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Nizozemsko tržište cestovnog bitumena — Određivanje bruto cijene cestovnog bitumena — Određivanje sniženja cijene graditeljima cesta — Dokaz — Načelo jednakog postupanja — Puna nadležnost — Proporcionalnost novčane kazne — Kontrola Suda)

(2014/C 52/36)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (zastupnik: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnik: F. Ronkes Agerbeek, agent)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 27. rujna 2012., Koninklijke Wegenbouw Stevin protiv Komisije (T-357/06), kojom je Opći sud odbio tužbu povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije C(2006) 4090 final od 13. rujna 2006. u vezi s postupkom primjene članka 81. (Ugovora o EZ) (Predmet COMP/F/38.456 — Bitumen (Nizozemska)), u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na žalitelja, i podredno, zahtjev za sniženje iznosa novčane kazne koja je izrečena žalitelju navedenom odlukom.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Koninklijke Wegenbouw Stevin BV snošenje troškova.

(¹) SL C 71, 9.3.2013.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 14. studenoga 2013. — TeamBank AG Nürnberg protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Fercredit Servizi Finanziari SpA

(Predmet C-524/12 P) (¹)

(Žalba — Žig Zajednice — Figurativni žig f@ir Credit — Prigovor nositelja figurativnog žiga Zajednice FERCREDIT — Odbijanje registracije)

(2014/C 52/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: TeamBank AG Nürnberg (zastupnik: D. Terheggen, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent), Fercredit Servizi Finanziari SpA (zastupnici: G. Petrocchi, A. Masetti Zannini de Concina i R. Cartella, avvocati)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (trećeg vijeća) od 19. rujna 2012., TeamBank protiv OHIM-a — Fercredit Servizi Finanziari (T-220/11), kojom je Opći sud odbio tužbu protiv Odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. veljače 2011. (predmet R 719/2010-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Fercredit Servizi Finanziari SpA i TeamBank AG Nürnberg — Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ)

br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu figurativnog znaka koji sadrži verbalni element „f@ir Credit” u vezi s ranijim međunarodnim figurativnim žigom koji sadrži verbalni element „FERCREDIT”

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se TeamBank AG Nürnberg snošenje troškova.

(¹) SL C 9, 12.1.2013.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 5. prosinca 2013. — Luigi Marcuccio protiv Europske komisije

(Predmet C-534/12 P) (¹)

(Žalba — Prijedlog za ponavljanje postupka — Rješenje Općeg suda Europske unije kojim se prijedlog proglašava nedopuštenim — Raspoređivanje — Ponovno raspoređivanje izaslanstva u Luandi (Angola) u Brisel (Belgija) — Odluka o pakiranju i selidbi osobnih predmeta tužitelja u njegovoj odsutnosti — Posljedice kasnije odluke Općeg suda)

(2014/C 52/38)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Luigi Marcuccio (zastupnik: G. Cipressa, avvocato)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 11. rujna 2012., Marcuccio protiv Komisije (T-241/03 REV), kojom je Opći sud odbio zahtjev za ponavljanje postupka u kojem je doneseno rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2006., Marcuccio protiv Komisije (T-241/03) — Povreda članka 64. stavka 4. prvog podstavka i članka 127. stavka 2. Poslovnika Općeg suda — Povreda članka 44. stavaka 1. i 2. Statuta Suda — Povreda članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Luigiu Marcucciu snošenje troškova.

(¹) SL C 71, 9.3.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Aosta — Italija) — Rocco Papalia protiv Comune di Aosta

(Predmet C-50/13) ⁽¹⁾

(Prethodno pitanje — Članak 99. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Odredba 5. Okvirnog sporazuma o ugovorima o radu na određeno vrijeme — Javni sektor — Uzastopni ugovori — Zloporaba — Naknada štete — Uvjeti za naknadu štete u slučaju nezakonitog ugovaranja određenog trajanja ugovora o radu — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti)

(2014/C 52/39)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Aosta

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rocco Papalia

Tuženik: Comune di Aosta

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale ordinario di Aosta — Tumačenje odredbe 5. Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC (SL L 175, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.) — Javna uprava — Naknada štete u slučaju nezakonitog ugovaranja trajanja ugovora o radu — Uvjeti — Dokaz o pretrpljenoj šteti — Nužnost dokazati odustajanje od povoljnijih ponuda za rad

Izreka

Okvirni sporazum o ugovorima o radu na određeno vrijeme, sklopljen 18. ožujka 1999., koji se nalazi u prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC treba tumačiti na način da su mu protivne mjere koje su predviđene nacionalnim zakonodavstvom, poput onih u predmetu u glavnom postupku, koje, u slučaju da poslodavac u javnom sektoru zloupotrebljava uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme, predviđa samo pravo dotičnog radnika na naknadu štete za koju smatra da ju je zbog toga pretrpio, isključujući pritom pretvaranje radnog odnosa na određeno vrijeme u radni odnos na neodređeno vrijeme, kad je to pravo na naknadu uvjetovano obvezom radnika da podnese dokaz da je morao odustati od povoljnijih ponuda za zapošljavanje, ako je posljedica te obveze onemogućavanje ili pretjerano otežavanje ostvarivanja u praksi prava koja navedenom radniku dodjeljuje pravo Unije.

Dužnost je suda koji je uputio zahtjev da ocijeni u kojoj su mjeri odredbe unutrašnjeg prava kojima je cilj sankcionirati zloporabu uzastopnih ugovora ili radnih odnosa na određeno vrijeme od strane javnih vlasti u skladu s tim načelima.

⁽¹⁾ SL C 147, 25.5.2013.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 12. prosinca 2013. — Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Jacson of Scandinavia AB

(Predmet C-159/13 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Verbalni žig JACKSON SHOES — Zahtjev za proglašenje žiga ništavim koji je podnio nositelj nacionalnog trgovačkog znaka Jacson of Scandinavia AB — Proglašenje ništavosti — Očita nedopuštenost”)

(2014/C 52/40)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda (zastupnik: A. J. Rodrigues, advogado)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: P. Guimarães i G. Schneider, u svojstvu agenata), Jacson of Scandinavia AB

Predmet

Žalba izjavljena protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 24. siječnja 2013., Fercal — Consultadoria e Serviços/OHIM — Jacson of Scandinavia (T-474/09), kojom je Opći sud odbio tužbu podnesenu protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 18. kolovoza 2009. (predmet R 1253/2008-2), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između Jacson of Scandinavia AB i Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda.

Izreka

1. Žalba se odbacuje.
2. Fercal — Consultadoria e Serviços Lda nalaže se snošenje troškova postupka.

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 7. studenoga 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunale di Cagliari — Italija) — kazneni postupak protiv Sergia Alfonsa Lorràija

(Predmet C-224/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Temeljna prava — Prekomjerna duljina kaznenog postupka — Prekid kaznenog postupka, na neodređeno vrijeme, u slučaju bolesti optuženika koja ga onemogućuje da svjesno sudjeluje u postupku — Neizlječiva bolest optuženika — Neprovođenje prava Unije — Očita nenadležnost Suda)

(2014/C 52/41)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Cagliari

Stranka glavnog kaznenog postupka

Sergio Alfonso Lorrai

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale di Cagliari — Tumačenje članka 47. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima Europske unije i članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava u svezi članka 6. UFEU-a — Prekomjerna duljina kaznenog postupka — Nacionalni propisi koji propisuju obvezu prekida postupka, na neodređeno vrijeme, u slučaju bolesti optuženika, koja ga onemogućuje da svjesno sudjeluje u postupku — Obveza podvrgavanja optuženika periodičkom nadzoru — Neizlječiva bolest optuženika

Izreka

Sud Europske unije je očito nenadležan za davanje odgovora na pitanja koja je postavio Tribunale di Cagliari (Italija).

(¹) SL C 207, 20.7.2013.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italija) — Umbra Packaging srl protiv Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Predmet C-355/13) (¹)

(Prethodno pitanje — Poslovnik Suda — Članak 53. stavak 2. i članak 99. — Odgovor na pitanje koji se može jasno izvesti iz sudske prakse — Očito nedopušten zahtjev — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ (Direktiva o ovlaštenju) — Članak 3. — Uvođenje administrativne pristojbe kod ugovora o telefonskoj pretplati — Pristojba koja nije primijenjena u slučaju pretplatničke telefonske kartice — Članak 102. UFEU-a)

(2014/C 52/43)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Umbra Packaging srl

Tuženik: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Tumačenje članka 3. Direktive 20/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.) i članka 102. UFEU-a — Odredba države članice prema kojem operatori mobilne telefonije moraju plaćati pristojbu — Uvođenje administrativne pristojbe kod ugovora o telefonskoj pretplati — Pristojba koja nije primijenjena u slučaju pretplatničke telefonske kartice

Izreka

Članak 3. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) treba tumačiti na način da mu nije protivno zakonodavstvo države članice poput onoga koje se odnosi na pristojbu na aktivnosti izvršene u okviru javne koncesije.

(¹) SL C 260, 7.9.2013.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2013. uputio Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș protiv Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Predmet C-304/13)

(2014/C 52/43)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Tuženici: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Intervenijent: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA)

Prethodno pitanje

Protive li se odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003 (¹), posebno članci 115. i 135., tome da država uvede dodatne uvjete za dodjeljivanje premije poljoprivredniku,

koje Uredba ne obuhvaća, odnosno uvjeta da potonji „na dan podnošenja zahtjeva za premiju nema dospjela dugovanja prema državnom proračunu i/ili proračunu jedinice lokalne samouprave”.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima te o izmjeni uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001 (SL L 270, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2013. uputio Tribunale di Verona (Italija) — Shamim Tahir protiv Ministero dell'Interno i Questura di Verona

(Predmet C-469/13)

(2014/C 52/44)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Verona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Shamim Tahir

Tuženici: Ministero dell'Interno, Questura di Verona

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. stavak 1. Direktive 2003/109 (¹) tumačiti na način da se uvjet zakonitog i neprekidnog boravka u trajanju od pet godina u državi članici, propisan člankom 4. stavkom 1. direktive čije ispunjenje treba dokazati pisanim dokazima prilikom podnošenja zahtijeva za izdavanje boravišne dozvole za dugotrajno boravište, može odnositi i na osobu različitu od one koja podnosi zahtjev i koja je s njim u obiteljskoj vezi u smislu članka 2. točke (e) direktive?
2. Treba li članak 13., prvu rečenicu, Direktive 2003/109 tumačiti na način da među povoljnije uvjete prema kojima države članice mogu izdati boravišne dozvole EZ za dugotrajno boravište sa stalnim ili neograničenim rokom važenja, spada i onaj koji omogućava produženje zakonitog i neprekidnog boravka od pet godina u odnosnoj državi, kao preduvjeta za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, kojeg propisuje članak 4. stavak 1. iste direktive, članovima obitelji osobe koja je već stekla status osobe s dugotrajnim boravištem, kako su definirani člankom

2. točkom (e) direktive, bez obzira na trajanje njihova boravka na području države članice u kojoj je podnesen zahtjev?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2013. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze protiv Data Medical Service srl

(Predmet C-568/13)

(2014/C 52/45)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Tuženik: Data Medical Service srl

Prethodna pitanja

1. Protive li se članku 1. Direktive 50/1992 (¹), čitanom i u svjetlu članka 1. stavka 8. naknadno usvojene Direktive 18/2004 (²), nacionalni propisi koji su tumačeni na način da isključuju mogućnost podnositelja žalbe u predmetnom postupku, kao bolnice koja je po prirodi javni gospodarski subjekt, da sudjeluje na javnim natječajima?
2. Jesu li pravu Unije koje uređuje ugovore o javnoj nabavi — posebno općim načelima slobode tržišnog natjecanja, nediskriminacije, proporcionalnosti — protivni nacionalni propisi koji subjektu poput bolnice koja je podnijela žalbu, koja redovito koristi javna sredstva i kojoj je na izravan način povjereno pružanje javnih zdravstvenih usluga, dozvoljavaju da u tim okolnostima ima odlučujuću tržišnu prednost kada se natječe s drugim gospodarskim subjektima — kako to dokazuje visina ponuđenog sniženja — bez da su istovremeno predviđene korektivne mjere usmjerene na to da se izbjegne slično narušavanje tržišnog natjecanja?

(¹) Direktiva Vijeća 92/50/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim uslugama (SL L 209, str. 1.)

(²) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenog 2013. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico protiv Ediltecnica SpA

(Predmet C-592/13)

(2014/C 52/46)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico

Tuženik: Ediltecnica SpA

Prethodno pitanje

Je li načelima Europske unije u vezi sa zaštitom okoliša iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i Direktive 2004/35/EZ ⁽¹⁾ od 21. travnja 2004. (članak 1. i članak 8. stavak 3 te uvodne izjave 13. i 24.) — posebno načelu „onečišćivač plaća”, načelu opreznosti, načelu preventivnog djelovanja, načelu da se šteta nanosena okolišu popravljaju ponajprije na samom izvoru — protivno zakonodavstvo države članice, poput onoga iz članka 244., 245., 253. Zakonske uredbe br. 152. od 3. travnja 2006., koje, u slučaju da se utvrdi da je došlo do onečišćenja određene lokacije i da je nemoguće identificirati počinitelja koji je odgovoran za navedeno onečišćenje ili da je od njega nemoguće dobiti naknadu štete, ne dozvoljava upravnom tijelu da nametne izvršavanje hitnih mjera sigurnosti i zaštite vlasniku koji nije odgovoran za onečišćenje, propisujući na teret ovog posljednjeg samo plaćanje odštete koja je ograničena na vrijednost lokacije nakon primjene mjera zaštite.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, str. 56.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenog 2013. uputio Giudice di pace di Matera (Italija) — Intelcom Service Ltd protiv Vincenzo Mario Marvulli

(Predmet C-600/13)

(2014/C 52/47)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di Matera

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Intelcom Service Ltd

Tuženik: Vincenzo Mario Marvulli

Prethodna pitanja

1. Predviđa li talijanski Zakon o javnom bilježništvu br. 89/1913 u članku 51., u vezi s člancima 1350. i 2657. Građanskog zakonika, rješenje koje je u naravi stvarni monopol javnih bilježnika u vezi s pružanjem usluga u dijelu u kojem se odnosi na pregledavanje i ovjeravanje akata o kupoprodaji nekretnina u Italiji, a sve to u suprotnosti s odredbama i načelima ugovorâ o Europskoj uniji (članak 49. Ugovora o EU) koji propisuju slobodno kretanje usluga između država članica Unije a posebno u suprotnosti s Direktivom 2006/123/EZ ⁽¹⁾ od 12. prosinca 2006. (Direktiva Bolkenstein) koja je u Italiji prenesena putem Zakonskog dekreta od 26. ožujka 2010. br. 59. koji je objavljen u *Gazzetta Ufficiale* br. 94. od 23. travnja 2010.
2. Smatra li Sud da je, također, talijanski Zakon o javnom bilježništvu br. 89/1913, u vezi s člancima 1350. i 2657. Građanskog zakonika, suprotan odredbama Ugovora o EU koje propisuju zabranu monopola na području pružanja usluga (člancima 53. i 37. Ugovora o EU).
3. Smatra li Sud da je, također, talijanski Zakon o javnom bilježništvu br. 89/1913, u kombinaciji s člancima 1350. i 2657. Građanskog zakonika suprotan odredbama Europske unije koje zabranjuju tzv. mjere s istovrsnim učinkom kao količinska ograničenja iz članka 28. i 29. Ugovora o EU, koje su odredbe nakon reforme provedene Lisabonskim ugovorom preuzete u člancima 34. i 35. UFEU-a, mjere zabranjene Ugovorom jer su usmjerene na sankcioniranje građana nekih država članica u odnosu na građane drugih država članica, u vezi s pristupom uslugama koje im se pružaju.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.).

Žalba koju su 26. studenoga 2013. podnijeli Hansa Metallwerke AG i dr. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 16. rujna 2013. donesene u predmetu T-375/10, Hansa Metallwerke AG i dr. protiv Europske komisije

(Predmet C-611/13 P)

(2014/C 52/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl., Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (zastupnici: H.-J. Hellmann i S. Cappellari, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Vijeće Europske unije

Zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

I. ukine presudu Općeg suda u predmetu T-375/10 Hansa Metallwerke AG i dr./Komisija od 16. rujna 2013. i o sporu konačno odluči kako slijedi:

1. poništi Odluku Komisije od 23. lipnja 2010. u postupku na temelju članka 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („UFEU-a”) i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet COMP/39.092 — kupaonska oprema) koja je žaliteljima dostavljena 30. lipnja 2010., u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje,

podredno,

smanji novčanu kaznu.

2. drugoj stranci u postupku naloži snošenje troškova postupka.

II. nadalje podredno,

ukine pobijanu presudu i predmet uputi Općem sudu na odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ponajprije prigovaraju da je Opći sud povrijedio načelo individualnog odmjeravanja kazni i sankcija koje je priznato pravom Unije. Opći sud je osobito zanemario da je nova verzija Smjernica Komisije o novčanim kaznama iz 2006. dovela do značajnih promjena opće metode izračuna, prije svega za poduzetnike s ograničenom paletom usluga. Zbog pogrešnog pristupa primjeni prava Opći sud posljedično nije ispunio svoju obvezu sveobuhvatnog preispitivanja u pogledu određivanja novčane kazne druge stranke u postupku, odnosno ispunio ju je samo materijalno pravno pogrešno.

Žalitelji nadalje prigovaraju da je Opći sud nedovoljno obrazložio svoja izlaganja o načelu individualnog odmjeravanja kazne. Opći sud osobito nije ni na kakav način razmotrio značajnu presudu osmog vijeća u predmetu T-211/08 ⁽¹⁾, kao i očito izmijenjeno stajalište Komisije u njezinoj Odluci u postupku COMP/39.452, iako su žalitelji o tome opširno izlagali na usmenoj raspravi.

Naposljetku žalitelji prigovaraju povredi pravom Unije priznatog načela zaštite legitimnih očekivanja. Prilikom ocjene postupanja Komisije, suprotno njezinom jamstvu u upravnom postupku da u rješenju neće odobriti smanjenje novčane kazne, Opći sud je

zanemario važnost suradnje ispunjene povjerenjem s Komisijom u njezinom priopćenju o oslobođenju i smanjenju novčanih kazni u slučaju kartela.

⁽¹⁾ Presuda od 16. lipnja 2011., Putters International/Europska komisija; *Recueil* 2011, str. II-03729.

Žalba koju je 26. studenoga 2013. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u spojenim predmetima T-379/10 i T-381/10: Keramag Keramische Werke AG i dr., Sanitec Europe Oy protiv Europske komisije

(Predmet C-613/13 P)

(2014/C 52/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnik: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek, agenti)

Druge stranke u postupku: Keramag Keramische Werke AG i dr., Sanitec Europe Oy

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine točku 1. izreke pobijane presude u dijelu u kojem poništava članak 1. osporavane odluke u vezi s događajima u AFICS-u i odgovornosti Allia SAS, Produits Céramique de Touraine SA i Saniteca za te događaje,

— ukine u cijelosti točku 2. izreke pobijane presude,

— u slučaju da Sud donese konačnu presudu u sporu, da odbije tužbu za poništenje također u dijelu u kojem se odnosi na događaje u AFICS-u te da ponovo uvede novčane kazne koje su izrečene Allia SAS, Produits Céramique de Touraine SA i Sanitecu; i, u svakom slučaju,

— naloži tužiteljima u prvostupanjskom postupku (koji su u ovom slučaju druge stranke u postupku) snošenje troškova ovog žalbenog postupka, i, ako Sud donese konačnu presudu u vezi s tužbom za poništenje, troškove tog postupka također.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: propust postupiti u skladu s obvezom obrazlaganja i pravilima dokazivanja. Opći sud je propustio ispitati više relevantnih dokaza, a na one koje je ispitao, primijenio je prestruge uvjete.

Drugi žalbeni razlog: proturječno obrazloženje. Ocjena dokaza je u izravnoj suprotnosti s ocjenom dokaza u tri druge presude donesene istog dana u vezi s istom odlukom i istim činjenicama.

Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Roca Sanitario, S.A. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u predmetu T-408/10, Roca Sanitario protiv Komisije

(Predmet C-636/13 P)

(2014/C 52/50)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Roca Sanitario, S.A. (zastupnik: J. Folguera Crespo, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- Prihvatiti argumente koje Roca Sanitario, S.A. iznosi u ovoj žalbi.
- Djelomično ukinuti presudu Općeg suda od 16. rujna 2013. u predmetu T-408/10 i, prema tome,
- Prihvatiti zahtjeve Roca Sanitario, S.A. smanjujući iznos novčane kazne koja mu je izrečena solidarno s njegovim podružnicama Roca France i Laufen Austria.
- Podredno, s obzirom na to da Roca Sanitario nije izravno sudjelovao u počinjenju sankcionirane povrede i da je njegova odgovornost samo izvedena iz odgovornosti koja se pripisuje ponašanju njegovih podružnica, a u slučaju da Sud donese presudu o usporednim žalbama koje Laufen Austria i Roca France namjeravaju podnijeti protiv presuda Općeg suda od 16. rujna 2013. u predmetima T-411/10 i T-412/10 i smanji novčanu kaznu izrečenu tim podružnicama za koju solidarno odgovara Roca Sanitario, primijeniti na potonjeg ekvivalentno smanjenje iznosa novčane kazne, u skladu s načelima utvrđenima u točki 203. presude.
- Naložiti Komisiji snošenje troškova Roca Sanitario u ovom postupku kao i u predmetu T-408/10, u pogledu istih razloga.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Prvi žalbeni razlog** temelji se na pogrešnoj primjeni članka 23. stavka 2. Uredbe 1/2003 ⁽¹⁾ te načelâ proporcionalnosti i osobne odgovornosti u pogledu novčane kazne izrečene solidarno Roca Sanitario, S.A. i njegovoj podružnici Laufen Austria, AG.

2. **Drugi žalbeni razlog** temelji se na povredi prava počinjenoj prilikom primjene sudske prakse Suda Europske unije, i povredi načelâ jednakog postupanja, proporcionalnosti, obrazlaganja i zaštite legitimnih očekivanja prilikom primjene Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima (101. UFEU-a) i (102. UFEU-a) (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

⁽²⁾ (SL 2006, C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Laufen Austria AG protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u predmetu T-411/10, Laufen Austria protiv Komisije

(Predmet C-637/13 P)

(2014/C 52/51)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Laufen Austria AG (zastupnik: E. Navarro Varona, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- Prihvatiti argumente koje Laufen Austria AG iznosi u ovoj žalbi.
- Djelomično ukinuti presudu Općeg suda od 16. rujna 2013. u predmetu T-411/10.
- Prihvatiti zahtjeve Laufen Austria AG smanjujući iznos novčane kazne koja mu je izrečena.
- Naložiti Komisiji snošenje troškova Laufen Austria AG u ovom postupku kao i u predmetu T-411/10, u pogledu istih razloga.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Prvi žalbeni razlog** temelji se na pogrešnoj primjeni članka 23. stavka 2. Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾ te načelâ proporcionalnosti i osobne odgovornosti u pogledu novčane kazne pojedinačno izrečene Laufen Austria AG za povredu nastalu prije nego ga je kupio Roca Sanitario, S.A.

2. **Drugi žalbeni razlog** temelji se na povredi prava počinjenoj prilikom primjene sudske prakse Suda Europske unije i povredi načelâ jednakog postupanja, proporcionalnosti, obrazlaganja i zaštite legitimnih očekivanja prilikom primjene Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 ⁽²⁾.

- ⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima (101. UFEU-a) i (102. UFEU-a) (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)
- ⁽²⁾ (SL 2006, C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Žalba koju je 4. prosinca 2013. podnio Roca protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 16. rujna 2013. u predmetu T-412/10, Roca protiv Komisije

(Predmet C-638/13 P)

(2014/C 52/52)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Roca (zastupnik: P. Vidal Martínez, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- Prihvatiti argumente koje Roca iznosi u ovoj žalbi.
- Djelomično ukinuti presudu Općeg suda od 16. rujna 2013. u predmetu T-412/10.
- Prihvatiti zahtjeve Roce smanjujući iznos novčane kazne koja mu je izrečena.
- Naložiti Komisiji snošenje troškova Roce u ovom postupku kao i u predmetu T-412/10, u pogledu istih razloga.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Prvi žalbeni razlog** temelji se na povredi načelâ obrazlaganja, nediskriminacije i jednakog postupanja u odnosu na procjenu manje težine povrede Roce s obzirom na manji opseg proizvoda zahvaćenih povredom, te na iskrivljavanju činjenica koje se u odluci smatraju dokazanim.
2. **Drugi žalbeni razlog** temelji se na povredi prava prilikom primjene sudske prakse Suda Europske unije i povredi načelâ jednakog postupanja i zaštite legitimnih očekivanja prilikom primjene Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾.

- ⁽¹⁾ (SL 2006, C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Žalba koju su 4. prosinca 2013. podnijeli Melkveebedrijf Overenk BV i dr. protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2013. u predmetu T-540/11, Melkveebedrijf Overenk i dr. protiv Komisije

(Predmet C-643/13 P)

(2014/C 52/53)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelji: Melkveebedrijf Overenk BV, Maatschap Veehouderij Kwakernaak, Mulders Agro vof, Melkveebedrijf Engelen vof, Melkveebedrijf De Peel BV, M.H.H.M. Moonen (zastupnici: P. E. Mazel i A van Beelen, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Tužitelji zahtijevaju ukidanje pobijanog rješenja i vraćanje predmeta na ponovno suđenje Općem sudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ukinuti rješenje radi povreda postupka, kojima su povrijeđeni interesi tužitelja, i radi povrede prava Unije od strane Općeg suda.

Žalba koju je 13. prosinca 2013. podnio The Cartoon Network, Inc. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 2. listopada 2013. u predmetu T-285/12: The Cartoon Network, Inc. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-670/13 P)

(2014/C 52/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: The Cartoon Network, Inc. (zastupnik: I. Starr, Solicitor)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Zahtjev

Žalitelj od Suda traži da:

- ukine presudu Općeg suda i odluku OHIM-a, ili, alternativno,
- ukine presudu Općeg suda i vrati mu predmet na ponovno suđenje, i

— naloži OHIM-u snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Povreda članaka 36. i 53. Statuta Suda (u daljnjem tekstu: Statut)

Članci 36. i 53. Statuta propisuju da presude Općeg suda moraju biti obrazložene. Opći sud je u pobijanoj presudi povrijedio pravo na način da nije obrazložio zaključak prema kojem se relevantna javnost sastojala isključivo od profesionalaca.

2. Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća 207/2009/EZ ⁽¹⁾: iskrivljavanje činjenica u vezi s relevantnom javnošću

2.1. Opći sud povrijedio je pravo na način da je zaključio da se relevantna javnost sastojala isključivo od profesionalaca te da se radilo o istoj relevantnoj javnosti za predmetne usluge obuhvaćene žigom Zajednice čiji je nositelj intervenijent i za usluge koje su obuhvaćene prijavom za registraciju, jer je ovaj zaključak utemeljen na iskrivljavanju činjenica pred Općim sudom. Opći sud i žalbeno vijeće su trebali ograničiti svoju analizu na nazive usluga iz prijave za registraciju.

2.2. Podredno, ako je Opći sud ispravno zaključio da se relevantna javnost sastojala isključivo od profesionalaca kako za prijavu za registraciju tako i za žig čiji je nositelj intervenijent, trebao je presuditi da nije postojala vjerojatnost dovođenja u zabludu u odnosu na žig za koji je podnesena prijava za registraciju i žig čiji je nositelj intervenijent, zbog višeg stupnja pažnje koji primjenjuju relevantni profesionalci.

3. Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća 207/2009/EZ: iskrivljavanje činjenica u vezi sa sličnosti usluga i povreda članka 75. Uredbe Vijeća 207/2009/EZ

Opći sud povrijedio je pravo zaključivši da su usluge obuhvaćene prijavom za registraciju žiga slične uslugama obuhvaćenima žigom Zajednice intervenijenta, uzimajući u obzir *inter alia* njihovu prirodu, namjenu, krajnje korisnike i relevantnu javnost. Nadalje, Opći sud i žalbeno vijeće povrijedili su pravo utvrđujući određene činjenice po službenoj dužnosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, 24.3.2009, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Tužba podnesena 18. prosinca 2013. — Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-677/13)

(2014/C 52/55)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Patakia i E. Sanfrutos Cano)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

— Utvrditi da Helenska Republika,

— time što nije poduzela potrebne mjere da se a) zbrinjavanje otpada u odlagalištu Kiato obavlja bez dovođenja u opasnost zdravlja ljudi i bez uzrokovanja štete okolišu, b) zabrane napuštanje, odlaganje ili nekontrolirano zbrinjavanje otpada u navedenom odlagalištu,

— tolerirajući djelovanje predmetnog odlagališta bez da su ispunjeni propisani uvjeti zaštite okoliša i bez valjanje dozvole, u skladu s uvjetima i sadržajem (koji su potrebni) za izdavanje takve dozvole, s posljedicom da nije osigurano da se na odlagalištu sakuplja samo obrađeni otpad i bez da predmetni posjednik otpada ili upravitelj odlagališta moraju prije ili tijekom predaje dokazati da predmetni otpad može biti prihvaćen u odlagalište sukladno uvjetima predviđenim dozvolom i da ispunjava uvjete prihvatljivosti navedene u prilogu II.,

— ne osiguravši da postupci kontrole i nadzora u svakom operativnom stadiju zadovoljavaju minimalne zakonske uvjete,

nije ispunila svoje obveze koje je bila dužna ispuniti temeljem članaka 13., članka 23. i članka 36. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ ⁽¹⁾, te članka 6. točke (a), članka 8., članka 9. točaka (a), (b) i (c), članka 11. stavka 1. točke (a) i članka 12. Direktive 99/31/EZ ⁽²⁾ o odlagalištima otpada.

— Naložiti Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Grčke vlasti su nastavile tolerirati djelovanje odlagališta Kiato bez da su bili ispunjeni propisani uvjeti zaštite okoliša i bez odgovarajuće dozvole (povrćujući odredbu članka 23. Direktive 2008/98/EZ te članka 8., posebno točke (a), i članka 9. točaka (a), (b) i (c) Direktive 99/31/EZ). Bez posebne dozvole Helenska Republika nije u stanju ispuniti svoje obveze u smislu članka 6. točke (a) i članka 11. stavka 1. točke (a) Direktive 99/31/EZ.

2. Inspekcije provedene 24. listopada 2007., 3. studenoga 2011. i 31. srpnja 2012. otkrile su značajne probleme u vezi s neispravnim djelovanjem odlagališta Kiato i pretrpanjem toga područja. Dakle, postoji povreda članka 13. i članka 36. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ te članaka 8., 9. i 12. Direktive 99/31/EZ.

⁽¹⁾ SL L 312, 22.11.2008, str. 3.-30.

⁽²⁾ SL L 182, 16.7.1999, str. 1.-19.

Tužba podnesena 19. prosinca 2013. — Europski parlament protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-679/13)

(2014/C 52/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

- poništiti Provedbenu odluku Vijeća 2013/496/EU od 7. listopada 2013. o podvrgavanju 5-(2- aminopropil) indola mjerama kontrole ⁽¹⁾;
- održati na snazi učinke provedbene odluke Vijeća 2013/496/EU do trenutka kad će biti zamijenjena novim aktom usvojenim u valjanom i propisanom obliku;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Parlament najprije podsjeća da preambula pobijane odluke upućuje na sljedeće pravne osnove: članak 8. stavak 3. Odluke Vijeća 2005/387/PUP od 10. svibnja 2005. koja se odnosi na razmjenu informacija, na procjenu rizika i na kontrolu novih psihoaktivnih tvari ⁽²⁾ i na Ugovor o funkcioniranju Europske unije. Parlament iz navedenog zaključuje da Vijeće implicitno upućuje na članak 34. stavak 2. točku (c) prijašnjeg Ugovora o Europskoj Uniji.

Parlament navodi dva tužbena razloga u prilog svojoj tužbi za poništenje.

Na prvom mjestu, Parlament navodi da je Vijeće utemeljilo svoju odluku na pravnoj osnovi (članku 34. stavku 2. točki (c)) Ugovora o EU koji je stavljen van snage nakon stupanja na snagu Lisabonskog ugovora. Zbog toga bi se pobijana odluka temeljila samo na Odluci 2005/387/PUP. Ova posljednja predstavlja izvedenu pravnu osnovu te je stoga nezakonita.

Na drugom mjestu, te uzimajući u obzir naprijed navedeno, Parlament smatra da je postupak donošenja odluke zahvaćen

bitnim povredama oblika. S jedne strane, ako je bio primjenjiv članak 34. stavak 2. točka (c) Ugovora o EU, trebalo se savjetovati s Parlamentom prije donošenja odluke u skladu s člankom 39. stavkom 1. Ugovora o EU. Međutim Parlament smatra da se nije radilo o tome. S druge strane, ako se smatra da se trebaju primijeniti odredbe iz Lisabonskog ugovora, Parlament smatra da je u svakom slučaju trebao biti uključen u zakonodavni postupak. Parlament u stvari tvrdi da bi u slučaju da podvrgavanje 5-(2- aminopropil) indola čini bitan dio Odluke 2005/387/PUP, zakonodavni postupak bio onaj iz članka 83. stavka 1. Ugovora o FEU, dakle redovni zakonodavni postupak. U drugom slučaju, ako se Odluka 2013/496/EU smatra jedinstvenim uvjetom za izvršenje odluke 2005/387/PUP ili kao mjera koja dopunjuje ili izmjenjuje nebitni dio navedene odluke, postupak koji bi trebalo slijediti bio bi onaj iz članaka 290. i 291. Ugovora o FEU za donošenje provedbenih ili delegiranih akata. U svakom slučaju, budući da Parlament nije bio uključen u donošenje pobijane odluke, navedena je presuda zahvaćena bitnom povredom oblika.

Naposljetku, u slučaju kada bi Sud odlučio poništiti pobijanu odluku, Parlament smatra da u skladu s člankom 264. drugim podstavkom UFEU-a treba održati na snazi učinke pobijane odluke do trenutka kad će biti zamijenjena novim aktom navedene novim aktom usvojenim u valjanom i propisanom obliku.

⁽¹⁾ SL L 272, str. 44.

⁽²⁾ SL L 127, str. 32.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2013. uputio Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugal) — Pharmaceutinente-Saúde e Higiene SA i dr. protiv Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Predmet C-683/13)

(2014/C 52/57)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Pharmaceutinente-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida, André de Carvalho e Sousa

Tuženik: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Direktive 95/46/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da pojam „osobni podaci” uključuje evidenciju radnog vremena, to jest naznaku vremena početka i završetka rada svakog radnika s odgovarajućim prekidima i stankama?

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, nameće li članak 17. stavak 1. Direktive 95/46/EZ državi Portugal obvezu utvrđivanja odgovarajućih tehničkih i organizacijskih mjera za zaštitu osobnih podataka od slučajnog ili nezakonitog uništavanja ili slučajnog gubitka, izmjene, neovlaštenog otkrivanja ili pristupa, posebno kada obrada uključuje prijenos podataka putem mreže?
3. Također, u slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, kada država članica ne donese ni jednu mjeru na temelju članka 17. stavka 1. Direktive 95/46/EZ i kada poslodavac odgovoran za obradu navedenih podataka usvoji sustav s ograničenim pristupom tim podacima, koji ne omogućava nacionalnom tijelu za nadzor uvjeta rada da mu pristupi automatski, treba li načelo nadređenosti prava Unije tumačiti na način da država članica ne može sankcionirati navedeno ponašanje poslodavca?
4. U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje, iako nije dokazano niti navedeno da podaci iz evidencije u predmetnom slučaju nisu bili izmijenjeni, je li razmjeran zahtjev za trenutačnim stavljanjem na raspolaganje evidencije koja omogućava opći pristup podacima svim stranama u radnom odnosu?

(¹) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).

Žalba koju je 10. siječnja 2014. podnijelo društvo Handelsgesellschaft International mbH & Co KG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 12. studenoga 2013. donesene u predmetu T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG protiv Europske komisije

(Predmet C-7/14 P)

(2014/C 52/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (zastupnici: K. Landry i G. Schwendinger, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (treće vijeće) od 12. studenog 2013. u predmetu T-147/12 u cijelosti i poništi Odluku Komisije REM 02/09 od 16. rujna 2011. (C(2011) 6393 *final*)
- podredno, predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kao prvi žalbeni razlog, žalitelj navodi da je Opći sud povrijedio članak 220. stavak 2. točku (b) Carinskog zakonika (¹) time što je zauzeo stav prema kojem je žalitelj mogao prepoznati grešku njemačkih carinskih tijela. To nije točno. Pojedini propisi bili su složeni, a njihov tekst nejasan i zbunjujuć. To posebno dokazuje korespondencija između Saveznog ministarstva financija i Komisije. Osim toga, protiv toga da je žalitelj mogao prepoznati grešku govore i trajanje i opseg pogrešne prakse njemačkih carinskih tijela.

Kao drugo, Opći sud je povrijedio članak 239. stavak 1. drugu alineju Carinskog zakonika time što je pravno pogrešno utvrdio očiti nehanj na strani žalitelja.

Kao treće, Opći sud nije dovoljno obrazložio svoju odluku u dvije točke te žalitelj ne može shvatiti kako je Opći sud došao do odluke.

(¹) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.).

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — BP Products North America p protiv Vijeća(Predmet T-385/11) ⁽¹⁾

(„Damping — Subvencije — Uvoz biodizela podrijetlom iz Sjedinjenih Država — Izbjegavanje mjera — Članak 13. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Članak 23. Uredbe (EZ) br. 597/2009 — Slični malo modificirani proizvodi — Pravna sigurnost — Zloraba ovlasti — Očite pogreške u ocjeni — Obveza obrazloženja — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave”)

(2014/C 52/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BP Products North America, Inc. (Naperville, Illinois, États-Unis) (zastupnici: C. Farrar, *solicitor*, H.-J. Prieß, B. Sachs i M. Schütte, *avocats*, zatim C. Farrar, H.-J. Prieß, M. Schütte i K. Arend, *avocat*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, agent, uz asistenciju B. O'Connor, *solicitor*, i S. Gubel, *avocat*)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Europska komisija (zastupnici: M. França i A. Stobiecka-Kuik, *agents*); i European Biodiesel Board (EBB) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, *avocats*)

Predmet

Zahtjev za djelomičnim poništenjem, s jedne strane, provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 443/2011 od 5. svibnja 2011. o proširenju konačne kompenzacijske pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 598/2009 na uvoz biodizela podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država na uvoz biodizela koji je otpremljen iz Kanade, bez obzira je li deklariran kao podrijetlom iz Kanade ili ne, i o produljenju konačne kompenzacijske pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 598/2009 na uvoz biodizela u mješavini s masenim udjelom biodizela od 20 % ili manjim podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih država, te o prekidu ispitnog postupka u vezi uvoza otpremljenog iz Singapura (SL L 122, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11, svezak 56., str. 294.), i, s druge strane, provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 444/2011 od 5. svibnja 2011. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 599/2009 o uvozu biodizela podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih država na uvoz biodizela poslanog iz Kanade, bez obzira na to ima li deklarirano podrijetlo iz Kanade ili ne, i o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 599/2009 na uvoz biodizela u mješavini s masenim udjelom biodizela od 20 % ili manjim, podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država, te o prekidu ispitnog postupka u vezi s uvozom poslanim iz Singapura (SL L 122, str. 12) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 248.), u mjeri u kojoj te uredbe utječu na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se BP Products North America Inc. snošenje vlastitih troškova te također i troškova koji su nastali Vijeću Europske unije i Europskom odboru za biodizel (EBB).
3. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 282, 24.9.2011.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Aloe Vera of America protiv OHIM-a — Detimos (FOREVER)(Predmet T-528/11) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za figurativni žig Zajednice FOREVER — Raniji nacionalni figurativni žig 4 EVER — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 52/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aloe Vera of America, Inc. (Dallas, Teksas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: R. Niebel i F. Kerl, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Detimos — Gestão Imobiliária, SA (Carregado, Portugal) (zastupnik: V. Caires Soares, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. kolovoza 2011. (predmet R 742/2010-4), donesene u postupku povodom prigovora između Diviril — Distribuidora de Viveres do Ribatejo, Lda i Aloe Vera of America, Inc

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Aloe Vera of America, Inc. nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove društva Detimos — Gestão Imobiliária, SA u postupku pred žalbenim vijećem Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 362, 10.12.2011.

Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2014. — Stols protiv Vijeća**(Predmet T-95/12 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća u 2007. — Odluka o nepromaknuću tužitelja u razred AST 11 — Usporedba zasluga — Sudski nadzor očite pogreške u ocjeni)

(2014/C 52/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Willem Stols (Halsteren, Nizozemska) (zastupnici: S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. Jensen, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 13. prosinca 2011., Stols/Vijeće (F 51/08 RENV, još neobjavljena u Recueil) kojom se traži ukidanje te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. M. Willem Stols snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 126, 28.4.2012.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Investrónica protiv OHIM-a — Olympus Imaging (MICRO)**(Predmet T-149/12) ⁽¹⁾**

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Zahtjev za figurativni žig Zajednice MICRO — Raniji nacionalni figurativni žig micro — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ovlast za izmjenu”)

(2014/C 52/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Investrónica, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: E. Seijo Veiguela i J.L. Rivas Zurdo, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Olympus Imaging Corp. (Tokio, Japan) (zastupnik: C. Opatz, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. siječnja 2012. (predmet R 347/2011-4), koja se tiče postupka povodom prigovora između Investrónica, SA i Olympus Imaging Corp.

Izreka

1. Ukida se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i industrijski dizajni) (OHIM) od 31. siječnja 2012. (predmet R 347/2011-4).
2. Prihvaća se prigovor u dijelu koji se odnosi na proizvode iz razreda 9. koji odgovaraju sljedećem opisu: „Fotografski aparati i instrumenti, digitalne kamere, izmjenjivi objektivi i njihovi dijelovi i dodaci sadržani u razredu 9.”
3. OHIM će snositi vlastite troškove kao i polovinu troškova društva Investrónica, SA.
4. Olympus Imaging Corp. snosit će vlastite troškove kao i polovinu troškova društva Investrónica, SA.

⁽¹⁾ SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2014. — SICOM protiv Komisije**(Predmet T-279/12) ⁽¹⁾**

(„Arbitražna klauzula — Pomoć u hrani — Dostava repičinog ulja Gvineji — Neispunjenje ugovora — Zastara”)

(2014/C 52/63)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale (Cercola, Italija) (zastupnik: R. Manzi, avocat)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Bartelt i F. Moro, agenti)

Predmet

Tužba se temelji na kompromisornoj klauzuli s ciljem da se Komisiji naloži platiti tužitelju iznos koji odgovara penalima primjenjivim za neisporučene količine, kao i za kašnjenje prilikom isporuke, a koje je Komisija oduzela od konačnog iznosa plaćenog tužitelju za dostavu rafiniranog repičinog ulja u korist Republike Gvineje u okviru akcije pomoći u hrani koja je provedena u skladu s Uredbom Komisije (EZ) 664/2001 od 2. travnja 2001. o dostavi biljnog ulja u svrhu pomoći u hrani (SL L 93, str. 3).

Izreka

1. Tužba se odbija kao nedopuštena.
2. Nalaže se SICOM-u Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Message Management protiv OHIM-a — Absacker (ABSACKER of Germany)

(Predmet T-304/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Zahtjev za figurativni žig Zajednice ABSACKER of Germany — Raniji nacionalni figurativni žig ABSACKER — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 52/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Message Management GmbH (Wiesbaden, Njemačka) (zastupnik: C. Konle, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Pohlmann, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Absacker GmbH (Köln, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 21. ožujka 2012. (predmet R 1028/2011-1), koja se tiče postupka povodom prigovora između Absacker GmbH i Message Management GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Message Management GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Ferienhäuser zum See protiv OHIM-a — Sunparks Groep (Sun Park Holidays)

(Predmet T-383/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za figurativni žig Zajednice Sun Park Holidays — Raniji figurativni žig Zajednice Sunparks Holiday Parks — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 52/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ferienhäuser zum See GmbH (Marienmünster, Njemačka) (zastupnici: M. Boden i I. Höfener, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Pohlmann, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Sunparks Groep NV (Den Haan, Belgija)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 25. lipnja 2012. (predmet R 1928/2011-4), donesene u postupku povodom prigovora između Sunparks Groep NV i Ferienhäuser zum See GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Tužitelju se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Steiff protiv OHIM-a (Metalna zakovica u središnjem dijelu uha plišane igračke)

(Predmet T-433/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od metalne zakovice pričvršćene za središnji dio uha plišane igračke — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 52/66)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Njemačka) (zastupnik: D. Fissl, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Pohlmann, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. srpnja 2012. (predmet R 1693/2011-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju znaka sastavljenog od metalne zakovice pričvršćene za središnji dio uha plišane igrčke kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Margarete Steiff GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 366, 24.11.2012.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Steiff protiv OHIM-a (Etiketa s metalnom zakovicom u središnjem dijelu uha plišane igrčke)

(Predmet T-434/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od etikete zakovicom pričvršćene za središnji dio uha plišane igrčke — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 52/67)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Njemačka) (zastupnik: D. Fissl, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Pohlmann, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 19. srpnja 2012. (predmet R 1692/2011-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju znaka sastavljenog od etikete zakovicom pričvršćene za središnji dio uha plišane igrčke kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Margarete Steiff GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 366, 24.11.2012.

Presuda Općeg suda od 13. siječnja 2014. — LaserSoft Imaging protiv OHIM-a

(Predmet T-475/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice WorkflowPilot — Apsolutni razlozi za odbijanje — Deskriptivni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 52/68)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Njemačka) (zastupnik: J. Hunnekuhl, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. kolovoza 2012. (predmet R 480/2012-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka WorkflowPilot kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. LaserSoft Imaging AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 9, 12.1.2013.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2014. — Optilingua protiv OHIM-a — Esposito (ALPHATRAD)

(Predmet T-538/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Zajednice ALPHATRAD — Stvarna uporaba žiga — Važnost uporabe — Članak 15. stavak 1. podstavak 2. točka (a) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 52/69)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Optilingua Holding SA (Épalinges, Švicarska) (zastupnik: S. Rizzo, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: S. Pétrequin i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Michele Esposito (Cava de' Tirreni, Italija) (zastupnik: R. Stella, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. listopada 2012. (predmet R 444/2011-1), koja se tiče postupka povodom opoziva između Michelea Esposito i društva Optilingua Holding SA.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Optilingua Holding SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 38, 9.2.2013.

Rješenje Općeg suda 19. prosinca 2013. — Marcuccio protiv Komisije

(Predmet T-385/13 P) (¹)

(Žalba — Javna služba — Odbacivanje tužbe u prvom stupnju zbog očite nedopuštenosti — Različitost tužbe podnesene telefaksom i naknadno podnesenog originala — Nepravodobno podnošenje originala — Nepravodobna tužba — Očito neosnovana žalba)

(2014/C 52/70)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastupnik: G. Cipressa, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 14. svibnja 2013., Marcuccio/Komisija (F-4/12), kojom se traži ukidanje tog rješenja.

Izreka

1. Žalba se odbacuje.
2. Luigi Marcuccio snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije u okviru ovog postupka.

(¹) SL C 284, 28.9.2013.

Tužba podnesena 22. studenog 2013. — Reed Exhibitions protiv OHIM-a (INFOSECURITY)

(Predmet T-633/13)

(2014/C 52/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Reed Exhibitions Ltd (Richmond, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, barrister)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— Poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 10. rujna 2013. u predmetu R 1544/2012-5;

— Naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: Verbalni žig „INFOSECURITY” za proizvode i usluge iz razreda 16, 35 i 41 — prijava žiga Zajednice br. 10 155 596

Odluka ispitivača: Prijava žiga djelomično se odbija

Odluka žalbenog vijeća: Žalba se odbija

Tužbeni razlog: Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 3. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 27. studenoga 2013. — Bimbo protiv OHIM-a — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO)

(Predmet T-637/13)

(2014/C 52/72)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Bimbo, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: N. Fernández Fernández-Pacheco, lawyer)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italija)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku Četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 25. rujna 2013. donesenu u predmetu R 1434/2012-4;
- naloži drugoj stranci, ukoliko se uključi u postupak, snošenje troška postupka.

Tužbeni navodi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka postupka pred Žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koja sadrži verbalne elemente „Caffè KIMBO” u crnoj, crvenoj, zlatnoj, bijeloj, svjetlo nebesko plavoj, tamno nebesko plavoj, žutoj i svjetlo zelenoj boji za proizvode u razredima 30, 32 i 43 — prijava žiga Zajednice br. 4 273 884

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: španjolska registracija žiga br. 291 655 za verbalni žig „BIMBO” za proizvode u razredu 30 i ranije poznat španjolski i portugalski verbalni žig „BIMBO”

Odluka odjela za prigovore: prigovor se djelomično usvaja

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni navodi: povreda članka 8. stavaka 1. 2. i 5. Uredbe o žigu Zajednice

Tužba podnesena 27. studenoga 2013. — Bimbo protiv OHIM-a — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)

(Predmet T-638/13)

(2014/C 52/73)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Bimbo, SA (Barcelona, Spain) (zastupnik: N. Fernández Fernández-Pacheco, lawyer)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italija)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku Četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 25. rujna 2013. donesenu u predmetu R 787/2012-4;
- naloži drugoj stranci, ukoliko se uključi u postupak, snošenje troška postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka postupka pred Žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalne elemente „Caffè KIMBO GOLD MEDAL” u crvenoj, zlatnoj, bijeloj i crnoj boji za robu u razredima 30, 32 i 43 — prijava žiga Zajednice br. 4 037 909

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: španjolska registracija žiga br. 291 655 za verbalni žig „BIMBO” za proizvode u razredu 30 i ranije poznat španjolski i portugalski verbalni žig „BIMBO”

Odluka odjela za prigovore: prigovor se djelomično usvaja

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavaka 1. 2. i 5. Uredbe o žigu Zajednice

Žalba koju je 6. prosinca 2013. podnio Kari Wahlström protiv presude Službeničkog suda od 9. listopada 2013. u predmetu F-116/12, Wahlström protiv Frontex

(Predmet T-653/13 P)

(2014/C 52/74)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Kari Wahlström (Espoo, Finska) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (Frontex)

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda od 9. listopada 2013. kojom je njegova tužba odbijena;
- usvoji zahtjeve iznesene u prvom stupnju, predmet je sukladno mišljenju žalitelja u stanju postupka koje dopušta odlučivanje;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje svih troškova.

Pravni navodi i glavni argumenti

Predmetnom žalbom žalitelj zahtijeva ukidanje presude Službeničkog suda kojom je isti odbio njegovu tužbu koja se, s jedne strane odnosila na poništenje izvješća o ocjeni žalitelja za 2010. godinu i, s druge strane, na zahtjev za naknadu štete i zateznih kamata.

U prilog žalbi žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog u odnosu na povredu prava od strane Službeničkog suda, s obzirom na to da je isti presudio da odsutnost razgovora između ocjenjivača i žalitelja u okviru postupka ocjenjivanja za 2010. godinu ne predstavlja bitnu postupovnu nepravilnost (u odnosu na točku 38. i daljnje točke pobijane presude). Žalitelj ističe da:
 - s jedne strane, Službenički sud je zanemario postojeću sudska praksu;
 - s druge strane, temeljeći obrazloženje pobijane presude na kontekstu u kojem je izvješće o ocjenjivanju sastavljeno, a ne samo na pitanju može li održavanje formalnog razgovora imati utjecaja na postupak, Službenički sud je prekoračio granice svoje sudske kontrole zahvativši diskrecijske ovlasti uprave.
2. Drugi žalbeni razlog u odnosu na povredu prava od strane Službeničkog suda, s obzirom na to da je isti presudio da odsutnost utvrđivanja ciljeva za prvu polovicu 2010. godine ne predstavlja bitnu postupovnu nepravilnost takve naravi da bi mogla dovesti u pitanje valjanost predmetnog izvješća o ocjenjivanju (u odnosu na točku 50. i daljnje točke pobijane presude). Žalitelj ističe da:
 - s jedne strane, Službenički sud je zanemario smjernice o ocjenjivanju, u dijelu u kojem one predviđaju obvezu utvrđivanja novih ciljeva u slučaju da službenik tijekom referentnog razdoblja promjeni dužnost;
 - s druge strane, opisivanje zadataka koji su dodijeljeni žalitelju na novoj dužnosti upućivanjem na dokumente koji se odnose na uspostavljanje i djelovanje operativnog ureda nipošto ne podrazumijeva da su žalitelju bili utvrđeni ciljevi koje treba postići u vezi s tim zadacima.

Žalba koju je 16. prosinca 2013. podnio Revizorski sud Europske unije protiv presude Službeničkog suda od 17. listopada 2013. u predmetu F-69/11, BF protiv Revizorskog suda

(Predmet T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Revizorski sud Europske unije (zastupnici: T. Kennedy i J. Vermer, agenti)

Druga stranka postupka: BF (Luxembourg, Luksemburg)

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda u predmetu F-69/11;
- prihvati zahtjeve koje je Revizorski sud podnio u prvom stupnju odnosno da odbije tužbu kao neosnovanu;
- naloži BF snošenje troškova ovog postupka kao i postupka koji se vodio pred Službeničkim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi prava, s obzirom na to da je Službenički sud (SS) na pogrešan način tumačio i primijenio članak 6. Odluke br. 45-2010 od 17. lipnja 2010. koja se tiče postupaka odabira načelnika odjela i direktora.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju dokaza koje je počinio SS smatrajući da ocjene koje je Predseleksijski odbor dodijelio kandidatima predstavljaju podatak koji se trebao nalaziti u izvješću koje je potonji podnio tijelu za imenovanje.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju činjenica, s obzirom na to da je SS povrijedio svoju obvezu ispitivanja činjenica na koje se oslanja kako bio utemeljio svoj zaključak o nepravilnosti postupka.

4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na nedostatku u obrazloženju i povredi prava koji nanose štetu jedinstvu sudske prakse time što je SS presudio da je nepravilnost, utemeljena na nedostatku u obrazloženju koje članak 6. stavak 1. Odluke br. 45-2010 zahtijeva u pogledu izvješća Predseleksijskog odbora, takve naravi da uzrokuje poništenje odluka pobijanih u prvom stupnju.

Žalba koju je 17. prosinca 2013. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 7. listopada 2013. u predmetu F-97/12, Thomé protiv Europske komisije

(Predmet T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, agenti)

Druška stranka u postupku: Florence Thomé (Bruxelles, Belgija)

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva:

- da ukine presudu Službeničkog suda od 7. listopada 2013. u predmetu F-97/12, Thomé/Komisija;
- da odbaci kao nedopuštenu tužbu koju je F. Thomé podnijela u predmetu F-97/12 ili je, u svakom slučaju, odbije kao neosnovanu;
- da se o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi pojma „akt kojim se nanosi šteta“. Komisija ističe, s jedne strane, da akt koji je tijelo za imenovanje već poništilo u okviru postupka po žalbi ne može biti predmetom poništenja u okviru sudske postupka i da se, s druge strane, odluka kojom se udovoljava zahtjevu zainteresirane osobe ne može kvalificirati kao akt kojim joj se nanosi šteta (s obzirom na točke 28. do 37. pobijane presude).
2. Drugi žalbeni razlog temelji se, s jedne strane, na povredi prava prilikom definiranja opsega nadzornih ovlasti tijela za imenovanje i Službeničkog suda nad odlukama povjerenstava za odabir, kao i opsega ovlasti sudske nadzora Službeničkog suda i, s druge strane, na iskričljavanju predmeta spora i povredi načela kontradiktornosti (s obzirom na točke 50. i 52. pobijane presude). Komisija ističe da je na odluke u vezi kojih se vodi postupak, to jest na odluke tijela

za imenovanje, Službenički sud primijenio neprikladan kriterij sudske nadzora, prekoračujući tako granice svojih nadzornih ovlasti.

3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi pravne pravila o ocjeni postojanja sveučilišne diplome na temelju obavijesti o natječaju (s obzirom na točke 56. do 58. pobijane presude). Komisija ističe da je Službenički sud povrijedio pravo smatrajući stručnu vrijednost diplome akademskom te ocjenjujući da je tijelo za imenovanje trebalo uzeti u obzir neslužbenu diplomu, poput one koju je izdala privatna obrazovna institucija, čija akademska vrijednost nije ni na koji način priznata.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja, u mjeri u kojoj Službenički sud nije objasnio kako je, u trenutku podnošenja prijave na natječaj, diploma tužiteljice u prvom stupnju bila sukladna uvjetu iz obavijesti o natječaju, kada je ta sukladnost utvrđena tek naknadno, tijekom postupka po žalbi (s obzirom na točke 56., 57. i 60. do 64. pobijane presude).
5. Peti žalbeni razlog temelji se na povredama prava uslijed ocjene Službeničkog suda da je tužiteljica u prvom stupnju izgubila priliku biti zaposlena zbog čega joj je trebalo naknaditi štetu (s obzirom na točku 74. pobijane presude).

Tužba podnesena 17. prosinca 2013. — PAN Europe i Confédération paysanne protiv Komisije

(Predmet T-671/13)

(2014/C 52/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgija) i Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnole, Francuska) (zastupnik: B. Klooststra, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Komisije od 9. listopada 2013. kojom su proglašeni nedopuštenima;
- zahtjev za unutarnju reviziju Provedbene uredbe (EU) br. 485/2013 od 24. svibnja 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 540/2011 u pogledu uvjeta za odobravanje aktivnih tvari klotianidina, tiametoksama i imidakloprida i zabrani uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže te aktivne tvari (SL 2013 L 139, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 71., str. 238.);

— zahtjev za unutarnju reviziju propusta Komisije da u potpunosti zabrani klotianidin, tiametoksam i imidakloprid.

— naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, prema kojem je donošenjem sporne odluke Komisija postupila protivno članku 9. stavku 3. Konvencije Ujedinjenih naroda od 25. lipnja 1998. o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Arhuška konvencija). Odredbe koje je primijenila Komisija — članak 10., u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Arhuške uredbe ⁽¹⁾ — nisu u skladu s člankom 9. stavkom 3. Arhuške konvencije. Nezakonitost tih odredaba Arhuške uredbe trebala je potaknuti Komisiju da isključi kriterije navedene u spornoj odluci i proglasi zahtjeve za unutarnju reviziju dopuštenima.
2. Drugi tužbeni razlog, prema kojem je donošenjem sporne odluke Komisija povrijedila svoju obvezu da, kad god je to moguće, postupi u skladu s Konvencijom. Članak 10. Arhuške uredbe, a osobito pojmove „upravni akt” i „upravni propust” navedene u toj odredbi, Komisija je trebala tumačiti u skladu s člankom 9. stavkom 3. Arhuške konvencije, te je trebala zanemariti nezakonite definicije iz članka 2. stavka 1. točaka (g) i (h) Arhuške uredbe. Komisija je na taj način povrijedila članak 10. Arhuške uredbe i obvezu postupanja u skladu s Konvencijom.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Arhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima zaštite okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006 L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

Tužba podnesena 23. prosinca 2013. — Copernicus-Trademarks protiv OHIM-a — Bolloré (BLUECO)

(Predmet T-684/13)

(2014/C 52/78)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: L. Pechan i S. Korber, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Francuska)

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 8. listopada 2013. u predmetu R 2029/2012-1 i izmijeni na način da je žalba osnovana i da se stoga prigovor odbija u cijelosti;
- naloži tuženiku i Bolloré SA, ukoliko se uključi u postupak, snošenje troškova postupka uključujući troškove nastale tijekom žalbenog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „BLUECO” za proizvode iz razreda 12 — prijava žiga Zajednice br. 9 724 675

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: Bolloré SA

Navedeni žig ili znak: verbalni žig „BLUECAR” za proizvode iz razreda 12 — žig Zajednice br. 4 597 621

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 23. prosinca 2013. — Copernicus-Trademarks protiv OHIM-a — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Predmet T-685/13)

(2014/C 52/79)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: L. Pechan i S. Körber, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Sjedinjene Američke Države)

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 8. listopada 2013. u predmetu R 2028/2012-1 i izmijeni na način da je žalba osnovana i da se stoga prigovor odbija u cijelosti;
- naloži tuženiku i Blue Coat Systems, Inc., ukoliko se uključi u postupak, snošenje troškova postupka uključujući troškove nastale tijekom žalbenog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „BLUECO” za proizvode iz razreda 9 — prijava žiga Zajednice br. 9 724 675

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: Blue Coat Systems, Inc.

Navedeni žig ili znak: verbalni žig „BLUE COAT” za proizvode iz razreda 9 i usluge iz razreda 38 i 42 — žig Zajednice br. 3 016 235

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 17. prosinca 2013. — Unibail Management protiv OHIM-a (Prikaz dviju linija i pet zvijezda)

(Predmet T-686/13)

(2014/C 52/80)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Unibail Management (Pariz, Francuska) (zastupnici: L. Bénard, A. Rudoni, O. Klimis, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 3. rujna 2013. u predmetu R 300/2013-2 kojom je odbijena prijava za registraciju žiga Zajednice br. 10 940 161 za proizvode i usluge iz razreda 16, 35, 36, 38, 41 i 42;
- Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig sastavljen od pet zvijezda petokraka iza i ispred kojih se nalazi horizontalna linija, za proizvode i usluge iz razreda 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 et 43 — prijava žiga Zajednice br. 10 940 161

Odluka ispitivača: prijava za registraciju se odbija

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlog: povreda članka 7. stavka 1. točke (b), u vezi s prvom rečenicom članka 75. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 13. prosinca 2013. — Unibail Management protiv OHIM-a (Prikaz dviju linija i pet zvijezda)

(Predmet T-687/13)

(2014/C 52/81)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Unibail Management (Pariz, Francuska) (zastupnici: L. Bénard, A. Rudoni, O. Klimis, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 3. rujna 2013. u predmetu R 299/2013-2 kojom je odbijena prijava za registraciju žiga Zajednice br. 10 939 981 za proizvode i usluge iz razreda 16, 35, 36, 38, 41 i 42;
- Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig sastavljen od pet zvijezda petokraka iza i ispred kojih se nalazi horizontalna linija, za proizvode i usluge iz razreda 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 et 43 — prijava žiga Zajednice br. 10 939 981

Odluka ispitivača: prijava za registraciju se odbija

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlog: povreda članka 7. stavka 1. točke (b), u vezi s prvom rečenicom članka 75. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 27. prosinca 2013. — Ricoh Belgium protiv Vijeća

(Predmet T-691/13)

(2014/C 52/82)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Ricoh Belgium NV (Vilvoorde, Belgija) (zastupnici: N. Braeckvelt i A. de Visscher, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

— poništi Odluku Vijeća od 29. listopada 2013. o nedodjeljivanju Ricoh Belgium NV, nego drugom poduzetniku, grupe radova 4 ugovora „Kupnja ili unajmljivanje crno bijelih multifunkcionalnih uređaja (MFP) i pripadajuće usluge održavanja u zgradama koje koristi Glavno tajništvo Vijeća Europske unije — referentni broj 2013/S 83-138901”;

— tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda načela transparentnosti sukladno članku 15. UFEU-a i članku 298. UFEU-a i članka 102. stavka 1. Uredbe br. 966/2012 ⁽¹⁾.

U konkretnom slučaju je tuženik, iako to nije bilo spomenuto u primjenjivim specifikacijama, testirao (brzinu) pisača tužitelja od trenutka pokretanja, a ne u trenutku njihova najučinkovitijeg rada. Time su se mjerenja/vrijednosti u ponudi tužitelja razlikovali od mjerenja/vrijednosti koji su uslijedili kao rezultat testiranja, a koji su naposljetku ispali niži i time dali nepovoljan rezultat. Tužitelj ne može provjeriti jesu li uređaji njegovog konkurenta testirani u istim (nepovoljnim) uvjetima. Uz to je tuženik po završetku testova za ovaj kriterij dodjele (kriterij C „Tehnička ocjena uređaja na temelju testova”) izradio izračun i rezultat i uručio ih tužitelju. Taj rezultat (odnosno 41,2 %) zapravo odstupa od rezultata iz tablice pobijane odluke (odnosno 38,61 %).

2. Drugi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 113. stavka 2. Uredbe br. 966/2012 i članka 161. stavka 3. Delegirane Uredbe br. 1268/2012 ⁽²⁾ kao i obveze dodjele sklapanja ugovora ponuditelju s ekonomski najpovoljnijom ponudom prilikom dostave ponuda što proizlazi iz članka 110. stavka 2. Uredbe br. 966/2012 i članka 149. stavka 1. točke (b) Delegirane Uredbe br. 1268/2012.

U kasnijim iscrpnijim objašnjenjima danim tužitelju, tuženik je naveo da mu se prvotno potkrala pogreška. Rezultate testiranja trebalo je usporediti s normama navedenim u specifikacijama (kopija i tisak pri 100 po minuti), a ne s normama iz ponude koju je podnio tužitelj (kopija i tisak pri 110 po minuti).

Iako tuženik takozvani ispravak konačnog rezultata objašnjava okolnošću da je rezultate testova trebalo ocjenjivati u odnosu na nižu normu (usporedba pri 100 umjesto 110), izgleda da je tužitelj time na nerazumljiv, (matematički) potpuno nelogičan način — i k tome bez ikakvog konkretnog izračuna ili obrazloženja — odjednom postigao niži rezultat (38,61 bodova umjesto 41,2 bodova, dok bi se pri usporedbi s normama u specifikacijama mogao očekivati viši rezultat od 44,3 boda).

S obzirom na ukupno neznatnu razliku između dvaju ponuditelja za grupu radova 4, odnosno 90,81 bodova za drugog poduzetnika nasuprot 89,67 bodova za tužitelja, tužitelj bi time pri točnom izračunu dao ekonomski najpovoljniju ponudu.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).

⁽²⁾ Delegirana Uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.).

Tužba podnesena 31. prosinca 2013. — ENAC protiv Komisije i TEN-T EA-e**(Predmet T-695/13)**

(2014/C 52/83)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Rim, Italija) (zastupnici: P. Garofoli, odvjetnik i G. Palmieri, agent)

Tuženici: Izvršna agencija za transeuropsku prometnu mrežu (TEN-T EA), Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi dopis Europske komisije od 23. listopada 2013. ref. Ares (203) 3321778 čiji je predmet: „studija za razvoj intermodalnosti zračne luke Orio al Serio”, kojim je objavila pokretanje postupka povrata dijela sredstava koji su odobreni za izradu navedene studije i slanje obavijesti o terećenju za iznos od 158 517,54 eura;
- poništi odluku od 18. ožujka 2013. koju je donijela Izvršna agencija za transeuropsku prometnu mrežu (TEN-T EA), na koju se upućuje u dopisu Komisije od 23. listopada 2013., čiji je predmet „Zatvaranje djelatnosti 2009-IT-91407-S — studija za razvoj intermodalnosti zračne luke Bergamo-Orio al Serio — Odluka Komisije C(2010) 4456”, u dijelu u kojem je ocijenila da su troškovi koji se odnose na aktivnosti 1, 2.1, 4, 5, 6 i 7, koje su već izvedene, neopravdani i da, stoga, ne ispunjavaju uvjete za potporu, potražujući povrat iznosa od 158 517,54 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluke koje su predmet ovog postupka su one iste koje se pobijaju u predmetima T-270/13 i T-692/13, SACBO/Komisija i TEN-T EA.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima koji su istaknuti u tim predmetima.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Meta Group protiv Komisije**(Predmet T-696/13)**

(2014/C 52/84)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Meta Group Srl (Rim, Italija) (zastupnici: A. Bartolini, V. Colcelli i A. Formica, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi nezakonitima smanjenja bespovratnih sredstava dodijeljenih društvu META s.r.l. koje je izvršila Europska komisija,
- i, stoga, naloži Komisiji plaćanje u korist tužitelja dodatnog iznosa od 129 153,11 eura, uvećanog za zateznu kamatu,
- naloži Komisiji da naknadi štetu štete koju je pretrpio tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba je podnesena protiv odlukâ Komisije kojima su smanjena bespovratna sredstva koja su bila prvotno predviđena za projekte „BCreative”, „Take-It-Up” i „Ecolink+”, za koje su između tužitelja i tuženika sklopljeni sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava u okviru „Okvirnog programa za konkurentnost i inovacije (CIP) (2007.-2013.)”.

Različite odluke u vezi s ovim projektom su također pobijane u predmetima T-471/12, T-34/13 i T-35/13, Meta Group protiv Komisije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima iz navedenih predmeta.

Žalba koju je 30. prosinca 2013. podnio Luigi Marcuccio protiv rješenja Službeničkog suda od 17. listopada 2013. u predmetu F-127/12, Marcuccio protiv Komisije**(Predmet T-698/13 P)**

(2014/C 52/85)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Žalitelj: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastupnik: G. Cipressa, odvjetnik)

Druge stranke postupka: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj traži od Općeg suda da:

- u cijelosti i bez iznimke ukine pobijano rješenje;
- predmet vrati Službeničkom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe da je pobijano rješenje očito nepravedno, neopravdano i nezakonito zbog potpunog nedostatka obrazloženja i zbog propusta u izvođenju dokaza, jer je paušalno, suvišno, arbitrarno, zbog pogrešnog predstavljanja i iskrivljavanja činjenica, kao i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalba koju je 30. prosinca 2013. podnio Luigi Marcuccio protiv rješenja Službeničkog suda od 17. listopada 2013. u predmetu F-145/12, Marcuccio protiv Komisije

(Predmet T-699/13 P)

(2014/C 52/86)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastupnik: G. Cipressa, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj traži od Općeg suda da:

- u cijelosti i bez iznimke ukine pobijano rješenje;
- predmet vrati Službeničkom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlozi i glavni argumenti su oni istaknuti u predmetu T-698/13, Marcuccio protiv Komisije.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Bankia protiv Komisije

(Predmet T-700/13)

(2014/C 52/87)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Bankia, SA (Valencia, Španjolska) (zastupnici: J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lama-drid de Pablo i A. Biondi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga („SEAF”), kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora protivno općim načelima prava EU;
- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluka koja se pobija u ovom predmetu identična je onoj u predmetu T-515/13, Španjolska/Komisija (SLUE C 336, str. 29.).

U prilog tužbi tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog

- Tužitelj smatra da se pobijanom odlukom povređuje članak 107. UFEU-a u mjeri u kojoj se tzv. SEAF i pojedinačne mjere koje ga sačinjavaju kvalificiraju kao državna potpora. Tužitelj tvrdi da je Komisija pogriješila zajedno ocjenjujući skup nezavisnih i autonomnih javnih i privatnih mjera, te ih stavljajući na teret Kraljevine Španjolske. Tužitelj također osporava činjenicu da mjere o kojima je riječ mogu dati selektivnu gospodarsku prednost navodnim korisnicima, kao i činjenicu da mogu narušiti tržišno natjecanje između tih korisnika i drugih pravnih subjekata, te navodno utjecati na trgovinu između država članica.

2. Drugi tužbeni razlog

- Kao drugo, tužitelj tvrdi da je Komisija očito pogrešno primijenila pravo i povrijedila članke 107. i 108. UFEU-a, kvalificirajući u određenim slučajevima primjenu španjolskog sustava oporezivanja prema tonaži kao novu, umjesto kao zatečenu državnu potporu. Ako je Komisija željela dovesti u pitanje primjenu sustava oporezivanja prema tonaži, u mjeri u kojoj je 2002. odobrila taj sustav o kojem ju je obavijestila Španjolska, trebala je u svakom slučaju to učiniti provodeći postupak mjerodavan za zatečene državne potpore. Tužitelj smatra da su argumenti u prilog postojanju nove državne potpore koji su izloženi u odluci očito neutemeljeni.

3. Treći tužbeni razlog

- U okviru trećeg tužbenog razloga za poništenje tužitelj se podredno poziva na povredu članaka 107. i 296. UFEU-a, u mjeri u kojoj Komisija griješi i, u svakom slučaju, primjereno ne obrazlaže razloge zbog kojih pravne subjekte poput tužitelja (ulagače u AIE koji su izvršili transakcije obuhvaćene odlukom) smatra krajnjim i isključivim korisnicima spornih mjera.

4. Četvrti tužbeni razlog

- Kao četvrto, tužitelj, također podredno, tvrdi da se nalogom za povrat sredstava iz članka 4. pobijane odluke povređuje opće načelo pravne sigurnosti neopravdanim uvođenjem vremenskog ograničenja za primjenu tog načela.

5. Peti tužbeni razlog

- U okviru petog tužbenog razloga za poništenje tužitelj izlaže zbog čega smatra da su pobijanom odlukom također povrijeđeni načelo dodijeljenih ovlasti, članci 107. i 108. UFEU-a, članak 14. Uredbe Vijeća br. 659/1999 i članak 16. Povelje o temeljnim pravima EU, u mjeri u kojoj se u pobijanoj odluci izjašnjava o valjanosti klauzula u ugovorima španjolskog privatnog prava koje su sklapali ulagači i drugi privatnopravni subjekti.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Asociación Española de Banca protiv Komisije**(Predmet T-701/13)**

(2014/C 52/88)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Asociación Española de Banca (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga, kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;

- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;

- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora;

- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i

- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Unicaja Banco protiv Komisije**(Predmet T-702/13)**

(2014/C 52/89)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Unicaja Banco, SA (Málaga, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo y A. Biondi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga, kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;

- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;

- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora;

- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i

— naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Liberbank protiv Komisije

(Predmet T-703/13)

(2014/C 52/90)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Liberbank (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga, kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora;
- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Banco de Sabadell i Banco Gallego protiv Komisije

(Predmet T-704/13)

(2014/C 52/91)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Banco de Sabadell, SA (Sabadell, Španjolska) i Banco Gallego, SA (Santiago de Compostela, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga, kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora;
- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Catalunya Banc protiv Komisije

(Predmet T-705/13)

(2014/C 52/92)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Catalunya Banc, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga, kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora;
- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Tužba podnesena 30. prosinca 2013. — Lico Leasing i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión protiv Komisije

(Predmet T-719/13)

(2014/C 52/93)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Lico Leasing, SA (Madrid, Španjolska) i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Madrid) (zastupnici: M. Sánchez i M. Merola, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- odluku proglasi ništavom zbog njenih nedostataka, u mjeri u kojoj je njome SEAF ocijenjen kao sustav državnih potpora koje pogoduje AIE-u i njegovim ulagačima, te zbog nedostataka u obrazloženju;
- podredno, proglasi ništavim nalog za povrat potpora dodijeljenih putem SEAF-a jer je protivan općim načelima pravnog poretka Unije;

- podredno, proglasi ništavim nalog za povrat u pogledu izračuna iznosa nespojive potpore koji mora biti vraćen, u mjeri u kojoj je njime Španjolskoj onemogućeno utvrditi formulu za izračun tog iznosa u skladu s općim načelima mjerodavnima za povrat državnih potpora, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluka koja se pobija u ovom postupku identična je onoj u predmetu T-515/13, Španjolska/Komisija (SLEU C 336, str. 29.).

U prilog tužbi tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. stavka 1. i članka 296. UFEU-a.
 - Predmetna mjera ispunjava uvjet selektivnosti: s jedne strane, odlukom je pogrešno utvrđena sektorska selektivnost iako je mjera koja je predmet odluke bila otvorena ulagačima koji posluju u svim gospodarskim sektorima te je, s druge strane, u odluci pogrešno zaključeno da postupak prethodnog odobrenja može mjeru učiniti selektivnom, ne uzimajući u obzir činjenicu da je to prethodno odobrenje bilo opravdano složenosti predmetne mjere koja se, u svakom slučaju, ne odnosi na svojstva navodnih korisnika;
 - Predmetna mjera ispunjava kriterije narušavanja tržišnog natjecanja i utjecaja na trgovinu među državama članicama; odlukom se posebno ne objašnjava na koji bi način navodna državna potpora mogla utjecati na naznačena tržišta te se ograničava na konstatiranje činjenice bez njezina dokazivanja;

Također, drugi dio ovog tužbenog razloga za poništenje usmjeren je na činjenicu da odluka sadrži nedostatke u obrazloženju u mjeri u kojoj se njome ne objašnjava zbog čega korist koju su zadržali navodni korisnici predstavlja državnu potporu, iako su ti korisnici isključivo sudjelovali u koristi pribavljenoj od strane brodovlasnika koja, kako to i sama Komisija priznaje, nije državna potpora.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 14. Uredbe br. 659/1999.

- Nalog za povrat iz članka 4., 5. i 6. odluke treba poništiti primjenom sljedećih općih načela prava Unije:
 - načela zaštite legitimnih očekivanja, osobito u mjeri u kojoj je dopisom povjerenice Kroes iz 2009. kod operatera stvoreno legitimno očekivanje o zakonitosti SEAF-a;

— podredno, načela pravne sigurnosti — u slučaju da se utvrdi da nalog za povratak nije protivan načelu zaštite legitimnih očekivanja, jer su određene okolnosti dovele do toga da se dvojba o zakonitosti SEAF-a koja je prvotno proizašla iz odluke Brittany Ferries samo povećavala i pojačavala tijekom cjelokupnog trajanja SEAF-a.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi općih načela mjerodavnih za povratak državnih potpora.

— Pobijanom se odlukom ne poštuju opća načela mjerodavna za povratak državnih potpora, u mjeri u kojoj je temeljem iste od korisnika moguće zahtijevati da vrate iznos veći od iznosa navodne potpore koju su stvarno primili.

Tužba podnesena 7. siječnja 2014. — Aluminios Cortizo y Cortizo Cartera protiv Komisije

(Predmet T-1/14)

(2014/C 52/94)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Aluminios Cortizo, SAU (Extramundi, Španjolska) i Cortizo Cartera, SL (Extramundi, Španjolska) (zastupnik: A. Beiras Cal, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti poništi pravni akt;
- podredno, poništi nalog za povratak potpora, i
- podredno, naloži vrednovanje potpora prema stvarnoj i neto koristi za ulagača.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluka koja se pobija u ovom postupku identična je onoj u predmetu T-515/13, Španjolska/Komisija (SLEU C 336, str. 29.).

U prilog tužbi, tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog — povreda članka 107. UFEU-a — temelji se na nepostojanju selektivnosti i narušavanja pri dodjeli državne potpore ulagaču.

2. Drugi tužbeni razlog — povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a — temelji se na potpunom nepostojanju obrazloženja prilikom isključivanja brodovlasnika i/ili brodogradilišta kao primatelja glavnine potpore.

3. Treći tužbeni razlog — povreda načela proporcionalnosti, u vezi s načelom nestanka koristi — time što se odlukom od ulagača zahtijeva povratak potpore koju je prenio na trećega.

4. Četvrti tužbeni razlog — povreda načela zaštite legitimnih očekivanja — jer je Komisija svojom korespondencijom i neaktivnošću stvorila privid zakonitosti „SEAF-a”.

5. Peti tužbeni razlog — povreda načela pravne sigurnosti — jer nametanje obveze povrata potpore koju ulagač nije primio ili ju je prenio predstavlja zapljenu bez ikakvog pravnog temelja.

6. Šesti tužbeni razlog — povreda načela jednakog postupanja — jer su mjere koje su proglašene nespojivima bile prihvaćene u prethodnim slučajevima.

Tužba podnesena 1. siječnja 2014. — Caixabank protiv Komisije

(Predmet T-2/14)

(2014/C 52/95)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Caixabank SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga, kvalificira kao novu državnu potporu, nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povratak;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se njime nalaže povratak navodnih potpora;
- poništi članak 4. pobijane odluke, u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata; i

— naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia/Komisija.

Tužba podnesena 2. siječnja 2014. — Andual Industrial protiv Komisije

(Predmet T-3/14)

(2014/C 52/96)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Andual Industrial (Badalona, Španjolska) (zastupnici: J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco i J. Corral García, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. do 6. pobijane odluke;
- podredno, poništi članak 4. odluke u dijelu u kojem određuje povrat potpora, i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluka koja se pobija u ovom predmetu identična je onoj u predmetu T-515/13, Komisija protiv Španjolske.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Pobijanom je odlukom počinjena bitna povreda postupka i povrijeđeni su članci 20. i 21. i članak 41. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer je donesena na osnovi ispitnog postupka koji je sadržavao značajne nepravilnosti.
2. Povreda prava time što je protivno člancima 107. i 108. UFEU-a ocijenjeno da su mjere koje su predmet ovog postupka državna potpora, iako kod njih nije utvrđen element selektivnosti.
3. Povreda prava time što je protivno člancima 107. i 108. UFEU-a ocijenjeno da su mjere koje su predmet ovog postupka državna potpora, iako nije utvrđeno da predmetne mjere imaju utjecaja na trgovinu unutar Unije.

4. Povreda prava time što je protivno članku 107. stavku 1. UFEU-a i bez obrazloženja utvrđeno postojanje državne potpore čiji su korisnici gospodarska interesna udruženja (AIE) i njihovi ulagači, iako im ista potpora ne pruža nikakvu konkurentsku prednost niti utječe na trgovinu unutar Unije u predmetnim sektorima.

5. Povreda prava nalaganjem povrata eventualne potpore protivno načelima pravne sigurnosti, zaštite legitimnih očekivanja i jednakog postupanja te članku 14. Uredbe (EZ) br. 659/1999.

Tužba podnesena 2. siječnja 2014. — Industrias Ponsa protiv Komisije

(Predmet T-4/14)

(2014/C 52/97)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Industrias Ponsa (Manresa-Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco i J. Corral García, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. do 6. odluke;
- podredno, poništi članak 4. odluke u dijelu u kojem određuje povrat potpora, i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-3/14, Andual Industria protiv Komisije.

Tužba podnesena 2. siječnja 2014. — Andual protiv Komisije

(Predmet T-5/14)

(2014/C 52/98)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Andual (Badalona, Španjolska) (zastupnici: J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco i J. Corral García, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. do 6. odluke;
- podredno, poništi članak 4. odluke u dijelu u kojem određuje povrat potpora, i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-3/14, Anudal Industria protiv Komisije.

Tužba podnesena 3. siječnja 2014. — Inditex i Naviera Nebulosa de Omega protiv Komisije

(Predmet T-10/14)

(2014/C 52/99)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Industria de Diseño Textil (Inditex) (Artexio, Španjolska) i Naviera Nebulosa de Omega, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenegro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo i A. Biondi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi osporavanu odluku u mjeri u kojoj Komisija skup mjera, koje prema njoj sačinjavaju takozvani španjolski sustav financijskog leasinga kvalificira kao novu državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem;
- podredno, poništi članke 1. i 4. pobijane odluke kojima se ulagači AIE-a (Gospodarskog interesnog udruženja) utvrđuju kao korisnici navodnih potpora i isključivi adresati naloga za povrat;
- podredno, poništi članak 4. pobijane odluke u mjeri u kojoj se njime nalaže povrat navodnih potpora;

— poništi članak 4. pobijane odluke u mjeri u kojoj se u njemu izjašnjava o zakonitosti privatnih ugovora između ulagača i drugih pravnih subjekata, i

— naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti identični su onima u predmetu T-700/13, Bankia protiv Komisije.

Tužba podnesena 6. siječnja 2014. — Simet protiv Komisije

(Predmet T-15/14)

(2014/C 52/100)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Simet SpA (Rossano Calabro, Italija) (zastupnici: A. Clarizia i P. Clarizia, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2013) 6251 *final* od 2. listopada 2013. o postupku iz članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 62. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru — Državna potpora SA.33.037 (2012/C) — Italija — Naknada plaćena društvu SIMET S.p.A. za pružanje usluga javnog prijevoza u razdoblju od 1987. do 2003.;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba je podnesena protiv Odluke Komisije C(2013) 6251 *final* od 2. listopada 2013. prema kojoj bi plaćanja na ime naknade izvršena u korist SIMET-a, na temelju presude talijanskog *Consiglio di Stato* i o kojima su informaciju dostavila talijanska državna tijela, predstavljala državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a te prema kojoj takva mjera nije izuzeta od obveze dostavljanja prethodnih informacija na temelju članka 17. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 1191/69.

SIMET u tom pogledu navodi da se spor povodom kojeg je nacionalni sudac donio presudu odnosio na naknadu štete koju je pretrpio tužitelj zbog nezakonitosti u aktima *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti* (MIT) u vezi s pružanjem usluge javnog međuregionalnog cestovnog prijevoza u razdoblju između 1987. i 2003.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na neusklađenost nacionalnog zakonodavstva, na temelju kojeg je MIT regulirao aktivnosti SIMET-a, u razdoblju koje je razmatrano u presudi *Consiglio di Stato*, s Uredbom (EEZ) br. 1191/69, koja je, izmjenama koje su uvedene Uredbom (EEZ) br. 1893/91, zabranjivala državama članicama podvrgavanje poduzetnika, poput SIMET-a, koji obavljaju uslugu međuregionalnog transporta osoba autobusom, bilo kakvim obvezama u vezi s pružanjem javnih usluga.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na činjenicu da je, suprotno onome što navodi Komisija, SIMET bio podvrgnut obvezama u vezi s pružanjem javnih usluga, budući da su jednostrane mjere u vezi s koncesijom koje je donio MIT za pružanje međuregionalnih usluga prijevoza putnika autobusom, u skladu s talijanskim propisima, oduzele SIMET-u svaku autonomiju u obavljanju njegovih poslovnih aktivnosti jer su upravna tijela izravno organizirala i uređivala tu aktivnost.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu načela u području naknade štete koju su pretrpjeli pojedinci zbog povrede prava Europske unije, na temelju kojih, u slučaju da tijelo države članice usvoji upravne mjere suprotne pravu Unije, ovo tijelo mora, uzimajući u obzir nezakonitost navedene mjere, na svoj teret naknaditi štetu koju je pretrpjela osoba na koju se ta mjera odnosi.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na činjenicu da, u svakom slučaju, SIMET-u nije dodijeljena nikakva državna potpora, uzimajući u obzir da je način utvrđivanja iznosa koji su mu dodijeljeni na ime naknade štete za cestovni prijevoz podvrgnut obvezama u vezi s pružanjem javnih usluga koji je SIMET izvršio u razdoblju od 1987. do 2003., upućivanjem na kriterije iz Uredbe (EEZ) br. 1191/69, takav da isključuje mogućnost da se SIMET-u dodijeli bilo kakav višak naknade, s obzirom na to da ovaj iznos predstavlja samo protuvrijednost dodatnih troškova koje je društvo snosilo u izvršavanju svojih obveza, a koje su mu bile nezakonito nametnute.

Rješenje Općeg suda od 7. siječnja 2014. — Lifted Research i LRG Europe protiv OHIM-a — Fei Liangchen (Lr geans)

(Predmet T-390/12) ⁽¹⁾

(2014/C 52/101)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 355, 17.11.2012.

SLUŽBENIČKI SUD

Tužba podnesena 29. studenoga 2013. — ZZ i ZZ protiv Komisije**(Predmet F-114/13)**

(2014/C 52/102)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: ZZ i ZZ (zastupnici: A. Salerno i B. Cortese, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke tijela za imenovanje kojom se odbija priznavanje zakonitosti odluke lokalnog odbora osoblja u Luxembourg kojom se osobi kojoj je bio dodijeljen oduzima ovlaštenje za njegovo zastupanje u središnjem odboru osoblja Komisije.

Tužbeni zahtjev tužitelja

— Poništiti odluku tijela za imenovanje kojom se odbija priznavanje zakonitosti odluke lokalnog odbora osoblja u Luxembourg kojom se opoziva s dužnosti osoba određena da ga zastupa u centralnom odboru osoblja Komisije;

— naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 9. prosinca 2013. — ZZ protiv Komisije**(Predmet F-118/13)**

(2014/C 52/103)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnik: F. Frabetti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje izvješća o razvoju karijere za razdoblje od 1. srpnja 2001. do 31. prosinca 2002. i poništenje bodova za uspješnost dodijeljenih tijekom promaknuća 2003.

Tužbeni zahtjev tužitelja

— poništiti izvješće o razvoju karijere tužitelja (REC/CDR) za razdoblje od 1. srpnja 2001. do 31. prosinca 2002.;

— podredno, poništiti bodove za uspješnost tužitelja tijekom promaknuća 2003. s obzirom da nisu na prosječnoj razini bodova dodijeljenih osoblju u njegovom razredu tijekom istog promaknuća;

— naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 16. prosinca 2013. — ZZ protiv Komisije**(Predmet F-121/13)**

(2014/C 52/104)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnici: D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluka o prijenosu prava na mirovinu tužitelja u mirovinski sustav Unije koji primjenjuje nove opće provedbene odredbe koje se odnose na članke 11. i 12. Priloga VIII. Pravilnika o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužitelja

— poništiti odluku od 15. travnja 2013. o izračunu bonusa na njegova prava na mirovinu stečenog prije njegovog stupanja u službu u Komisiji;

— naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 17. prosinca 2013. — ZZ protiv Europol**(Predmet F-122/13)**

(2014/C 52/105)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnici: J. Kempeners i M. Itani, odvjetnici)

Tuženik: Europski policijski ured (Europol)

— naložiti Komisiji snošenje troškova.

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Europa o neproduljivanju tužiteljeva ugovora na neodređeno vrijeme i nalažanje Europolu isplate razlike između primitaka od rada koje bi nastavio primati u Europolu i bilo koje druge naknade koju je stvarno primio.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti odluku Europa od 6. svibnja 2013. kojom Europol obavještava tužitelja da neće produljiti njegov ugovor na određeno vrijeme koji ističe 31. listopada 2013.;
- naložiti Europolu da tužitelju isplati razliku između, s jedne strane, iznosa primitaka od rada na koje bi imao pravo da je ostao u službi u Europolu, i, s druge strane, iznosa dohotka, honorara, naknada za nezaposlenost ili bilo koje druge zamjenske naknade koju je stvarno primio od 1. listopada 2013. umjesto primitaka od rada koje je ostvarivao u Europolu;
- naložiti Europolu snošenje troškova.

Tužba podnesena 18. prosinca 2013. — ZZ protiv Komisije

(Predmet F-123/13)

(2014/C 52/106)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: P. Joassart, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o otkazu ugovora tužitelja u svojstvu ugovornog osoblja s neposrednim učinkom.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti odluku o otkazu, dostavljenu pismenom od 7. ožujka 2013.;

Tužba podnesena 19. prosinca 2013. — ZZ protiv Parlamenta

(Predmet F-124/13)

(2014/C 52/107)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Predmet i opis spora

Poništenje odluke tijela za imenovanje kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za pružanje pomoći.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti pobijanu odluku i, ukoliko je potrebno, odluku kojom se odbija prigovor;
- naložiti tuženiku da tužitelju isplati 50 000 EUR na ime naknade za pretrpljenu nematerijalnu štetu, zajedno sa zakonskim kamatama do potpune isplate;
- naložiti tuženiku da isplati tužitelju četvrtinu iznosa liječničkih troškova nastalih u vezi s pogoršanjem njegovog zdravstvenog stanja na ime naknade za pretrpljenu materijalnu štetu, zajedno sa zakonskim kamatama do potpune isplate;
- naložiti tuženiku snošenje troškova.

Tužba podnesena 6. siječnja 2014. — ZZ protiv Komisije

(Predmet F-1/14)

(2014/C 52/108)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: F. Frabetti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke EPSO-a kojom tužitelju nije dozvoljeno sudjelovanje u postupku procjene kandidata zbog njegove razine obrazovanja koja ne odgovara završenom sveučilišnom studiju u trajanju od najmanje tri godine za što mu je dodijeljena diploma s obzirom na opis radnog mjesta, ili profesionalnom osposobljavanju/kvalifikaciji s obzirom na opis radnog mjesta i istovrijednu razinu.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti odluku odbora za odabir od 3. listopada 2013.;
 - naložiti tuženiku plaćanje iznosa od 1 000 EUR za nematerijalnu štetu koju je pretrpio tužitelj;
 - odlučiti o troškovima i nagradama te s obzirom na odluku tuženika o odbijanju kojom se zloupotrebljava pravo, naložiti Komisiji njihovo snošenje.
-

<u>Obavijest br.</u>	Sadržaj (<i>nastavlja se</i>)	Stranica
2014/C 52/94	Predmet T-1/14: Tužba podnesena 7. siječnja 2014. — Aluminios Cortizo y Cortizo Cartera protiv Komisije	49
2014/C 52/95	Predmet T-2/14: Tužba podnesena 1. siječnja 2014. — Caixabank protiv Komisije	49
2014/C 52/96	Predmet T-3/14: Tužba podnesena 2. siječnja 2014. — Andual Industrial protiv Komisije	50
2014/C 52/97	Predmet T-4/14: Tužba podnesena 2. siječnja 2014. — Industrias Ponsa protiv Komisije	50
2014/C 52/98	Predmet T-5/14: Tužba podnesena 2. siječnja 2014. — Andual protiv Komisije	50
2014/C 52/99	Predmet T-10/14: Tužba podnesena 3. siječnja 2014. — Inditex i Naviera Nebulosa de Omega protiv Komisije	51
2014/C 52/100	Predmet T-15/14: Tužba podnesena 6. siječnja 2014. — Simet protiv Komisije	51
2014/C 52/101	Predmet T-390/12: Rješenje Općeg suda od 7. siječnja 2014. — Lifted Research i LRG Europe protiv OHIM-a — Fei Liangchen (Lr geans)	52

Službenički sud

2014/C 52/102	Predmet F-114/13: Tužba podnesena 29. studenoga 2013. — ZZ i ZZ protiv Komisije	53
2014/C 52/103	Predmet F-118/13: Tužba podnesena 9. prosinca 2013. — ZZ protiv Komisije	53
2014/C 52/104	Predmet F-121/13: Tužba podnesena 16. prosinca 2013. — ZZ protiv Komisije	53
2014/C 52/105	Predmet F-122/13: Tužba podnesena 17. prosinca 2013. — ZZ protiv Europolu	53
2014/C 52/106	Predmet F-123/13: Tužba podnesena 18. prosinca 2013. — ZZ protiv Komisije	54
2014/C 52/107	Predmet F-124/13: Tužba podnesena 19. prosinca 2013. — ZZ protiv Parlamenta	54
2014/C 52/108	Predmet F-1/14: Tužba podnesena 6. siječnja 2014. — ZZ protiv Komisije	54

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR